

A Balassagyarmati Törvényszék mint elsőfokú bíróság Balassagyarmaton, a 2022. november hó 24. napján, a 2023. február hó 07. napján és a 2023. november hó 17. napján megtartott nyilvános, folytatólagos tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A 2023. október hó 05. napjától bűnügyi őrizetben, majd 2023. október hó 20. napjától letartóztatásban lévő

Terhelt1 I. rendű vádlott - aki születési adat napján, anyja neve: tanú2, személyazonosító igazolványának száma: szám, érvényes, bejelentett lakcímmel, tartózkodási hellyel nem rendelkező magyar állampolgár, levelezési címe: cím4 szám, édesanyja, tanú2 tartózkodási helye -

bűnös: testi sértés bűntettének kísérletében

(Btk. 164. § (1) bekezdés (8) bekezdés I. fordulat).

Ezért a bíróság őt – mint visszaesőt - 4 (négy) év 6 (hat) hónap szabadságvesztésre és 5 (öt) év közügyektől eltiltásra ítéli.

A szabadságvesztést börtönben kell végrehajtani.

Az I. rendű vádlott a szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés háromnegyed részének a kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható.

A bíróság az I. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A más ügyben jogerős szabadságvesztés büntetését töltő

Terhelt2 II. rendű vádlott - aki születési adat1 napján, anyja neve: név, személyazonosító igazolványának száma: szám1, érvényes lakcímmel nem rendelkező magyar állampolgár –

bűnös: társtettesként elkövetett garázdaság büntetében

(Btk. 339. § (2) bekezdés d) pont).

Ezért a bíróság őt – mint többszörös visszaesőt – 2 (kettő) év 2 (kettő) hónap szabadságvesztésre és (3) év közügyektől eltiltásra ítéli.

A szabadságvesztést fegyházban kell végrehajtani.

A II. rendű vádlott a szabadságvesztés büntetésből nem bocsátható feltételes szabadságra.

A más ügyben letartóztatásban lévő

Terhelt3 III. rendű vádlott - aki születési adat2 napján, anyja neve: név1, személyazonosító igazolványának száma: szám2, cím4. szám alatti lakos magyar állampolgár –

bűnös: társtettesként elkövetett garázdaság vétségében

(Btk. 339. § (1) bekezdés).

Ezért őt a bíróság 8 (nyolc) hónap szabadságvesztésre ítéli.

A szabadságvesztés végrehajtását 2 (kettő) év próbaidőre felfüggeszti.

A szabadságvesztést, annak végrehajtása elrendelése esetén fogházban kell végrehajtani, azzal, hogy a III. rendű vádlott a szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés kétharmad részének, legkevesebb 3 hónapnak a kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható.

A Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.50/2022. szám alatt nyilvántartott bűnjelek közül a bűnjeljegyzék 4. tételszáma alatti kést elkobozza.

A Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.50/2022. szám alatt nyilvántartott bűnjelek közül a bűnjeljegyzék 2. tételszáma alatti cirokseprű lefoglalását megszünteti és azt a tulajdonosának tanú3nak kiadni rendeli.

A Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.50/2022. szám alatt nyilvántartott bűnjelek közül a bűnjeljegyzék 1., 3., 5. és 6. tételszáma alatti biológiai anyagmaradvány, női csíkos trikó és vérrel szennyezett kötés lefoglalását megszünteti és a megsemmisítését rendeli el.

A büntetőeljárás során felmerült összesen 2.710.914.- (kettőmillió-hétszázötvenkilencszázötvennégy) Ft bűnügyi költségből az I. rendű vádlott 2. 192.157.- (kettőmillió-egyszázkilencvenkettőezer-egyszázötvenhét) Ft-ot, a II. rendű vádlott 288.767.- (kettőszáznyolcvannyolcezer-hétszázhatvanhét) Ft-ot, a III. rendű vádlott 163.180.- (egyszázhatvanháromezer-egyszáznyolcvan) Ft-ot, az I. és II. rendű vádlottak egyetemlegesen 23.460.- (huszonháromezer-négyszázhatvan) Ft-ot, az I, a II, és a III. rendű vádlottak egyetemlegesen 7.570.- (hétezer-ötszázhetven) Ft-ot kötelesek az államnak a Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatalának külön felhívására megfizetni.

A fennmaradó 35.780.- (harmincötezer-hétszáznyolcvan) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

Indokolás

[1] A Nógrád Vármegyei Főügyészség a 2022. június hó 20. napján kelt B.337/2020/23.BTÖ számú vádiratában Terhelt1 I. rendű vádlottal, mint visszaesővel szemben a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint testi sértés büntettének kísérlete, Terhelt2 II. rendű vádlottal, mint többszörös visszaesővel szemben társtettesként elkövetett, a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés d) pontja szerint minősülő garázdaság büntette, míg Terhelt3 III. rendű vádlottal szemben társtettesként elkövetett a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző garázdaság vétsége miatt emelt vádat.

[2] A tárgyaláson felvett bizonyítás eredményeként az ügyész a vádirati tényállást és a vád tárgyává tett cselekmények jogi minősítését mindhárom vádlott tekintetében fenntartotta.

[3] **Terhelt1 I. rendű vádlott** szakmunkásképző iskolát végzett, ács, zsaluzó szakképzettséget szerzett. Jövedelemmel jelenleg nem rendelkezik. Legutóbb 2023. január 11. napján létesített igazolt munkaviszonyt, a helységnevi székhelyű cégnév Részvénytársaságnál, ahol szerelő munkakörben dolgozott, mely munkából havi bruttó

232.000.- Ft jövedelme származott. 2023. március 14. napja és 2023. október 19. napja között – a jelen ügyben európai elfogatóparancs alapján történt elfogásáig - országnévban tartózkodott, mely időszak tekintetében munkahelyéről, jövedelmi viszonyairól nem nyilatkozott. Nőtlen, eltartottja nincs. Vagyontalan. Tartozása nincs. Állandó gyógyszeres kezelést igénylő betegsége nincs. Büntetett előéletű.

[4] 1.) A Balassagyarmati Városi Bíróság a 2011. november 21. napján kelt és 2012. január 04. napján jogerőre emelkedett 12.Fk.130/2011/21. számú ítéletében – a 2010. október 2. napja és 20210. október 7. napja közötti időben helységnévban elkövetett - pénzhamisítás büntette miatt 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette.

2.) A helységnévi Városi Bíróság a 2012. november 27. napján kelt és 2012. november 29. napján jogerőre emelkedett 4.B.371/2012/21. számú ítéletében – a 2012. május 18. napján helységnévban - bűnsegédént elkövetett rablás büntette és más bűncselekmény miatt, halmazati büntetésül 3 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Elrendelte az 1.) pontban részletezett ítélettel kiszabott szabadságvesztés végrehajtását.

3.) A helységnévi Járásbíróság a 2014. október 07. napján kelt és – a Balassagyarmati Törvényszék mint másodfokú bíróság 3.Fkf.20/2015/13. számú ítéletében – 2015. június 10. napján jogerőre emelkedett 5.Fk.103/2014/15. számú ítéletében – a 2012. április 25. napján helységnévban – társtettesként elkövetett 5 rendbeli lopás vétségének kísérlete és más bűncselekmény miatt, halmazati büntetésül 1 év 2 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

4.) A helységnévi Járásbíróság a 2016. január 08. napján kelt és 2016. január 26. napján jogerőre emelkedett 5.Bk.340/2015/6. számú összbüntetési ítéletében a 2.) és 3.) pontban részletezett alapítéleteket összbüntetésbe foglalta. Az összbüntetést 3 év 10 hónap 20 nap börtönbüntetésben határozta meg.

Az I. rendű vádlottat az összbüntetésből 2016. november 12. napján bocsátották feltételes szabadságra, mely 2017. november 11. napján telt le.

Az I. rendű vádlott *visszaesői* minőségét a jelen ügy tárgyát képező bűncselekmény tekintetében ezen összbüntetés alapítéletei alapozzák meg.

[5] A jelen ügy tárgyát képező bűncselekmény elkövetésekor Terhelt I. rendű vádlottal szemben az alábbi büntetőeljárások voltak folyamatban:

- a 2018. október 13. napján helységnév4 – társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette miatt, melyért utóbb a helységnévi Járásbíróság a 2021. november 29. napján kelt és ugyanekkor jogerőre emelkedett 6.B.168/2020/29. számú ítéletében 1 év börtön

fokozatú szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette, valamint

- a 2019. január 15. napján helységnévln – társtettesként elkövetett lopás vétsége miatt, melyért utóbb, mint különös visszaesőt a helységnévi Járásbíróság a 2021. január 5. napján kelt és – a Balassagyarmati Törvényszék mint másodfokú bíróság 3.Bf.42/2021/19. számú végzésével – 2021. szeptember 8. napján jogerőre emelkedett 4.B.67/2020/36-I. számú ítéletében 1 év börtön fokozatú szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A vádlott ezen szabadságvesztést 2021. december 16. napjától 2022. december 15. napjáig töltötte.

Terhelt1 I. rendű vádlott az ügy tárgyát képező bűncselekményt e *két büntetőeljárás hatálya alatt* követte el.

[6] **Terhelt2 II. rendű vádlott** általános iskolát végzett, szakképzettséget nem szerzett. 2022. február 10. napja óta más ügyben jogerősen kiszabott szabadságvesztés büntetését tölti. Jövedelemmel nem rendelkezik. Bv. intézetbe kerülését megelőzően építőipari segédmunkásként dolgozott, alkalmi munkában. E tevékenységből rendszeres, havi nettó 200.000.- Ft jövedelme származott. Nőtlen, eltartottja nincs. Élettársi kapcsolatából 3 kiskorú (egy 10 éves, egy 7 éves és egy 5 éves) gyermeke van, akiknek eltartásához jelenleg nem tud hozzájárulni. Vagyontalan. Tartozása nincs. Betegsége nincs. Büntetett előéletű.

[7] 1.) A helységnévi Járásbíróság a 2014. október 21. napján kelt és ugyanezen a napon jogerőre emelkedett 5.Fk.300/2014/9. számú ítéletében – a 2013. június 24. napján helységnévban – társtettesként elkövetett lopás büntette és más bűncselekmények miatt, halmazati büntetésül 8 hónap fiatalok fogháza büntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette.

2.) A helységnévi Járásbíróság a 2016. november 18. napján kelt és 2016. november 21. napján jogerőre emelkedett 4.B.109/2016/13. számú ítéletében – a 2015. december 10. napja és 2015. december 23. napja között helységnévban – társtettesként elkövetett 2 rendbeli lopás büntette és más bűncselekmények miatt, halmazati büntetésül 1 év 4 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Elrendelte az 1.) pontban részletezett ítélettel kiszabott szabadságvesztés végrehajtását.

3.) A helységnévi Járásbíróság a 2017. június 21. napján kelt és 2017. június hó 26. napján jogerőre emelkedett 3.Fk.393/2015/52. számú ítéletében – a 2015. március 25. napján helységnévban elkövetett - lopás büntette, valamint – a 2015. június 2. napján szintén helységnévban elkövetett – *garázdaság vétsége* és más bűncselekmények miatt, halmazati büntetésül 1 év 4 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

4.) A helységnévi Járásbíróság a 2018. március 27. napján kelt és 2018. május 2. napján jogerőre emelkedett 3.Beü.85/2018/2. számú összbüntetési ítéletében a 2.) és 3.) pontban részletezett alapítéleteket összbüntetésbe foglalta. Az összbüntetést 1 év 9 hónap 10 nap börtönbüntetésben határozta meg.

A vádlott az összbüntetést 2018. november 17. napján töltötte ki.

5.) A vádlottat a helységnév² Járásbíróság a 2019. március 20. napján kelt és 2019. március 22. napján jogerőre emelkedett 24.B.1227/2018/42. számú ítéletében – a 2017. augusztus 22. napján helységnév³ⁿ elkövetett - testi sértés büntette miatt, mint *visszaesőt* 1 év börtön fokozatú szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A vádlott e szabadságvesztést 2019. április 05. napjától 2020. április 04. napjáig töltötte.

A II. rendű vádlott *többszörös visszaesői* minőségét a jelen ügy tárgyát képező bűncselekmény tekintetében ezen korábbi elítélése alapozza meg.

A II. rendű vádlott továbbá a jelen ügy tárgyát képező bűncselekmény tekintetében a 3.) pontban részletezett korábbi elítélése miatt egyben *különös visszaeső is*.

[8] A jelen ügy tárgyát képező bűncselekmény elkövetésekor Terhelt² II. rendű vádlottal szemben az alábbi büntetőeljárások voltak folyamatban:

- a 2019. január 15. napján helységnév¹ⁿ – társtettesként elkövetett lopás vétsége miatt, melyért utóbb, mint különös visszaesőt a helységnévi Járásbíróság a 2021. január 5. napján kelt és – a Balassagyarmati Törvényszék mint másodfokú bíróság 3.Bf.42/2021/19. számú végzésével – 2021. szeptember 8. napján jogerőre emelkedett 4.B.67/2020/36-I. számú ítéletében 1 év börtön fokozatú szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte, valamint

- a 2020. június 30. napján helységnév^{ban} elkövetett - 2 rendbeli testi sértés büntetének kísérlete és garázdaság büntette miatt, mely bűncselekmények és még további más bűncselekmények miatt utóbb, mint többszörös visszaesőt a helységnévi Járásbíróság a 2022. április 28. napján kelt és 2022. április 29. napján jogerőre emelkedett 1.B.3/2021/50-I. számú ítéletében, halmazati büntetésül 3 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A II. rendű vádlott jelenleg ezen szabadságvesztés büntetést tölti.

- a 2019. február hó 14. napján helységnév^{ban} – társtettesként elkövetett lopás büntette és más bűncselekmények miatt, melyekért utóbb a helységnévi Járásbíróság a 2023. március 23. napján kelt és ugyanekkor jogerőre emelkedett 6.B.201/2020/64. számú ítéletében, halmazati büntetésül 2 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Terhelt2 II. rendű vádlott az ügy tárgyát képező bűncselekményt e *három büntetőeljárás hatálya alatt* követte el.

[9] **Terhelt3 III. rendű vádlott** általános iskolát végzett. Szakképzettséget, szakképesítést nem szerzett. Jelenleg más ügyben letartóztatásban van. Bv. intézetbe kerülése előtt közmunkásként, illetve építőipari segédmunkásként dolgozott. A havi nettó jövedelme 150 – 200.000.- Ft volt. Elvált. Eltartottja nincs. Egy kiskorú (6 éves) gyermeke van, aki az édesanyja nevelésében él, az eltartásához jelenleg nem tud hozzájárulni. Vagyonát a helységnév, cím4 szám alatti ingatlan (teljes tulajdoni illetősége) képezi, melynek forgalmi értékéről nem tudott nyilatkozni. Tartozása nincs. Betegsége nincs. Büntetlen előéletű.

[10] A jelen ügy tárgyát képező bűncselekmény elkövetésekor Terhelt3 III. rendű vádlottal szemben büntetőeljárás volt folyamatban a 2016. év folyamán – a 2016. augusztus hó 16. napján történt őrizetbe vételét megelőzően - a helységnév, cím4 szám alatt elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette miatt.

A vádlottat utóbb a Balassagyarmati Törvényszék a 2022. szeptember hó 22. napján kihirdetett 19.B.49/2022/95. számú ítéletében 2 rendbeli kábítószer-kereskedelem büntetében mondta ki bűnösnek, mely bűncselekmények miatt, halmazati büntetésül 7 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az ítélet még nem emelkedett jogerőre, annak másodfokú felülbírálata van folyamatban.

Terhelt3 III. rendű vádlott az ügy tárgyát képező bűncselekményt e *büntetőeljárás hatálya alatt* követte el.

A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a bíróság az alábbi – a vádirati tényállással érdemben egyező – tényállást állapította meg:

[11] Terhelt2 és Terhelt3 2020. július hó 12. napján 22 óra 30 perc körüli időben a helységnév, cím30 szám alatt található, tanú1 által lakott ingatlan előtti területen találkoztak. Terhelt2 ekkor korábbi vélt sérelme miatt Terhelt3ra támadt, akként, hogy őt több alkalommal megütötte a hátán egy fa karóval. Terhelt3 Terhelt2 további bántalmazása elől a helységnév, cím30 szám alatti családi házba menekült.

[12] Terhelt2 ezt követően nem távozott el tanú1 háza elől, hanem felindult állapotban a ház előtt kiabálva azt követelte, hogy Terhelt3 menjen ki hozzá, közben pedig a karóval a lakóház ablakainak külső üvegtábláit betörte.

[13] Terhelt3 kijött a házból, felszólította Terhelt2ot, hogy dobja el a nála lévő karót, úgy verekedjen meg vele. Miután Terhelt2 e felhívásnak eleget tett, a helységnév, cím15 szám alatt található ingatlan előtti területre mentek, ahol Terhelt2 és Terhelt3 egymással verekedni kezdtek.

Terhelt2 felsőteste meztelen volt, ruházatát egy térdnadrág és egy papucs képezte.

Terhelt2 és Terhelt3 előbb pusztá kézzel ütlegelték egymást test szerte, majd Terhelt2 egy seprűt is magához vett, hogy azt is használja a küzdelem során.

[14] A környező házak lakói közül többen észlelték Terhelt2 és Terhelt3 verekedését, melyet ezt követően nagyobb számban a dulakodók köré gyűlve szemléltek tovább. Némelyikük szóval ösztönözte, buzdította a két férfit a további tettlegességre, a konfliktusukba azonban nem avatkoztak be.

[15] Terhelt1 előbb szintén csupán kívülről figyelte Terhelt2 és Terhelt3 verekedését, majd minden előzmény nélkül Terhelt2hoz ment, s őt egy előzőleg magához vett 33 cm hosszúságú, 20 cm pengehosszúságú késsel egy alkalommal, a jobb könyöke fölött, homloksíkjában, a test jobb oldaláról a test bal oldala felé irányulóan, nagyjából vízszintesen megszúrta, azért, hogy a verekedők közül - az édesanyjával ekkor szerelmi viszonyban álló - Terhelt3ot juttassa előnyhöz.

[16] Terhelt1 szúrása következtében a kés áthaladt Terhelt2 jobb felkarjának izom részén és a borda tájékon 2 cm-es nyílással behatolt Terhelt2 testébe.

[17] Terhelt1 ezt követően a helyszínről távozott.

[18] Terhelt1 I. rendű vádlott fenti bántalmazása következtében Terhelt2 II. rendű vádlott a jobb felkaron áthatoló szúrt sérülést, valamint a mellkas jobb oldalán a középső hónaljvonalban a mellüregbe be nem hatoló szúrt sérülést szenvedett. A felkar áthatoló szúrása sem ideg, sem ín, sem nagyobb ér-vagy izomsérülést nem okozott, mely sérülések 8 napon belüli gyógytartamú sérülésnek felelnek meg.

[19] A felkaron áthatoló szúrás alkalmasnak tekinthető a ténylegesnél súlyosabb, 8 napon túli gyógytartamú érsérülés, ínsérülés vagy idegsérülés létrehozására is, melynek elmaradása a véletlennek volt köszönhető.

[20] A szúrás alkalmas lehetett volna a mellkasfalán áthatoló, a mellüreget megnyitó, életveszélyes sérülés létrehozására is. Az életveszélyes sérülés elmaradása a véletlennek volt köszönhető.

[21] Terhelt3 III. rendű vádlott Terhelt2 II. rendű vádlott fenti bántalmazása következtében a hátán, mindkét oldalon 1-1 vonalas zúzódásos sérülést, a nyaka jobb oldalán vonalas hámsérülést és a jobb térdén kisebb hámsérülést szenvedett, amely sérülések 8 napon belüli gyógytartamúak voltak.

[22] Terhelt2 II. rendű vádlott cselekményével - a tanú1 által lakott ingatlan ablaküvegeinek kitörésével - okozott rongálási kár 7.545.- Forint.

[23] Terhelt3 III. rendű vádlott magánindítványt nem terjesztett elő Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben a sérelmére elkövetett könnyű testi sértés vétsége miatt.

[24] A bíróság a fenti tényállást a vádlottak vallomása, továbbá tanú7, tanú4, tanú5, tanú3, tanú6, tanú8, tanú1 és tanú2 tanúk vallomása, valamint szakértő1 igazságügyi orvosszakértő, szakértő2 igazságügyi genetikus szakértő szakvéleménye és az okirati bizonyítékok - közöttük a bűnügyi nyilvántartás adatai, a nyomozás során keletkezett feljegyzések, rendőri jelentések, a szemle jegyzőkönyv és a mellékletét képező fényképfelvételek, az ambuláns vizsgálati lapok - alapján állapította meg.

[25] Az ítélet ellen Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában fellebbezést nem jelentettek be, ezért e vádlottat illetően a bíróság az ítéletét írásban a Be. 562.§ (1) bekezdése szerint indokolta. A bizonyítékok értékelése során e vádlott vallomását, illetve az ő bűnösségét megalapozó bizonyítékokat az I. rendű és a III. rendű vádlottak büntetőjogi felelősségének elbírálása szempontjából szükséges mértékben vizsgálta és mérlegelte.

[26] **Terhelt1 I. rendű vádlott** – mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson - tagadta a bűnösségét a terhére rótt bűncselekményben. Lényegileg a büntetőeljárás mindkét hivatkozott szakaszában azonos tartalmú védekezést adott elő:

[27] Azt elismerte, hogy Terhelt3 védelmében, tettelesen beavatkozott Terhelt2 és Terhelt3 verekedésébe, azt azonban nem, hogy ő szúrta meg a II. rendű vádlottat.

[28] Állította, hogy az édesanyjával akkor élettársi kapcsolatban álló Terhelt3 a földre került az Terhelt2dal folytatott verekedés során, ő pedig azt észlelte, hogy Terhelt2 ezt követően is folytatta Terhelt3 bántalmazását, az ütlegetését egy seprűvel, valamint, hogy a dulakodást szemlélő tömegből is többen csatlakoztak a II. rendű vádlotthoz és ők is rugdosni kezdték a III. rendű vádlottat. Észlelte továbbá, hogy az immár földön fekvő Terhelt3 bántalmazása közben Terhelt2 egyszer csak egy nagyobb ún. böllér kést vett ki „hátról”.

[29] Ezért ment oda a II. rendű vádlotthoz, hogy kicsavarja a kezéből a kést, mely azonban nem sikerült, mert időközben őt is többen megtámadták. Csupán arra volt lehetősége, hogy ellökje Terhelt2ot, majd a helyszínről elmenekült a további bántalmazása elkerülése érdekében.

Állítása szerint a II. rendű vádlott súlyos sérülését akként szerezte, hogy maga szúrta a saját karjába a kést, vagy – amikor ő ellökte – beleesett a késbe.

[30] Az ügy tárgyát képező bűncselekmények megvalósulásának körülményeit illetően az I. rendű vádlott arról számolt be, hogy édesanyjával, név2val azért mentek a verekedés helyszínére, mert előzőleg az édesanyja „anyósa” - tanú1, Terhelt3 édesanyja - felhívta név2t azzal, hogy Terhelt2 betörte nála az ablakot és Terhelt3ot egy csákánnyal hátba verte. Vallotta még, hogy amikor a dulakodás helyszínére értek, a – helységnév - cím15 szám elé, már kint volt az egész név3-telep („kicsitől a nagyig mindenki”, legalább 50 ember). Elmondta azt is, hogy Terhelt2 „félmeztelenül” dulakodott Terhelt3mal, valamint, hogy csak akkor észlelte, hogy a II. rendű vádlottnál egy konyhakés van, amikor a kezébe vette azt. Nem kizárhatóan a tömegből adta neki valaki. Álláspontja szerint akkor került a DNS-e (az ő DNS profiljával megegyező részleges, domináló komponens) a konyhakés markolati részére, amikor a kést megpróbálta elvenni a II. rendű vádlottól, annak elkerülése érdekében, hogy akár őt, akár mást megsebesíthessen vele.

[31] Terhelt1 az eljárás során – a védekezését alátámasztandó – konkrétan, név szerint, egyetlen rajta kívül álló személyt sem tudott megnevezni, aki hozzá hasonlóan tevőlegesen avatkozott volna be a II. és III. rendű vádlottak konfliktusába, vagy aki a verekedőkhöz szintén, legalább a hozzá hasonló közelségbe került volna, Terhelt2 szűrt sérülésének keletkezését megelőzően.

[32] Terhelt2 II. rendű vádlott, valamint az ő érdekkörébe tartozó tanúk vallomásának megismerését követően, e vallomások érdemi védekezését alá nem támasztó tartalmával kapcsolatban Terhelt1 I. rendű vádlott arra hivatkozott, hogy a II. rendű vádlott és a tanúk vallomása – egymásnak és önmagukban is - ellentmondó, mind Terhelt2, mind a tanúk némelyike kifejezetten haragszik rá és valamennyien összebeszéltek ellene, irigyek rá, korábbi bűnözői kapcsolatuk, illetve bűncselekmények elkövetése miatt, továbbá párkapcsolati vagy anyagi okokból.

[33] **Terhelt2 II. rendű vádlott** már a nyomozás során ténybeli és a bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomást tett, melyet a tárgyaláson is fenntartott, tekintve, hogy a tárgyaláshoz való jogáról - az előkészítő ülésen - nem mondott le.

[34] A II. rendű vádlott elismerte, hogy egy korábbi nézeteltérésük okán a helységnév, cím30 szám alatt található, tanú1 által lakott ingatlan előtt egy karóval hátba vágta Terhelt3 III. rendű vádlottat, valamint, hogy a karóval betörte a tanú1 által lakott ingatlan ablakait is, miként azt is, hogy ezt követően a helységnév, cím15 szám alatt található ingatlan előtti területen verekedett Terhelt3mal, melynek során őt nem csak pusztá kézzel, hanem egy seprűvel is bántalmazta.

[35] Terhelt2 a büntetőeljárás során következetesen vallotta, hogy a tényállásban leírt szűrt sérülését nem ő ejtette saját magán, továbbá, hogy a III. rendű vádlottal folytatott verekedése közben kést nem tartott magánál és azt mástól sem kapott. Következetesen vallotta azt is, hogy szűrt sérülésének elszენvedését megelőzően a III. rendű vádlotton kívül mással nem dulakodott, valamint, hogy nem beleesett a konyhakésbe, hanem egy harmadik személy szúrta őt meg, számára teljesen váratlanul.

[36] A II. rendű vádlott már a nyomozás során fogatosított első kihallgatása alkalmával azt állította, hogy ez a személy Terhelt1 I. rendű vádlott volt, mely állítását fenntartotta a tárgyaláson is, az I. rendű vádlottal történt szembesítései során is.

[37] Az ügy tárgyát képező bűncselekmények megvalósulásának lényegi körülményeiről az alábbiakat adta elő, az ügy érdemét illetően a nyomozás során és a tárgyaláson is egybehangzóan:

[38] A tényállásban megjelölt napon valamikor késő este felkereste Terhelt3 III. rendű vádlottat, azért, hogy „füstöt” (új pszichoaktív anyagnak minősülő N-etil-norpentedron hatóanyagot tartalmazó bódító hatású anyagot) kérjen tőle hitelbe. Az utcán találkozott Terhelt3mal, aki azonban megtagadta a kérését, mire ő felkapott egy a földön heverő fa karót és azzal hátba vágta az időközben már - a cím31 felé – induló III. rendű vádlottat, aki erre elszaladt. Felment ő is a cím31ra, ahol ismételtén találkozott Terhelt3mal, aki azt kiabálta neki, hogy tegye le a karót és „bokszojják le a dolgot”. A III. rendű vádlott felhívásának eleget tett, eldobta a nála lévő karót és pusztá kézzel verekedni kezdtek, a környéken lakó bámészkodók gyűrűjében. Terhelt2 szerint szinte az egész – név3 – telep figyelte, ahogy dulakodtak, de a verekedésükbe senki nem szólt bele. Egymással szemben állva, egymástól el nem távolodva, kölcsönösen ütlegelték egymást a III. rendű vádlottal, amikor is egyszer csak az őket körülvevő sokaságból odaugrott mellé Terhelt1 I. rendű vádlott és az éppen felemelt jobb karjába szúrt egy késsel, mely áthatolt a karján is és behatolt a bordái közé. Ezt követően az I. rendű vádlott elszaladt, a testében hátrahagyva a kést, melyet végül ő húzott ki magából és a földbe állította. Terhelt1 Terhelt3 édesanyjának, tanú1nak a házába menekült be, ő pedig a testvéréhez, tanú9hoz rohant, hogy nővére bekötözze a sebt, majd ismét az utcára ment és megvárta a rendőrök érkezését.

[39] A II. rendű vádlott vallotta még, hogy Terhelt1rel nem állt haragos viszonyban, ezért azt feltételezte, hogy az I. rendű vádlott Terhelt3ot akarta megvédeni, aki az ügy alapját képező konfliktus idején az I. rendű vádlott édesanyjával szerelmi kapcsolatban állt.

Terhelt2 elmondása szerint a III. rendű vádlott nem szorult az I. rendű vádlott védelmére a verekedésük során, mely az erőviszonyokat tekintve kiegyenlített volt.

[40] Állítása szerint olyan pedig nem történt, hogy a dulakodásuk során a III. rendű vádlott a földre került volna, valamint, hogy az őket körülvevő tömegben bárki(k) rá támadt(ak) volna Terhelt3ra.

Vallotta továbbá, hogy jobbkezes.

[41] **Terhelt3 III. rendű vádlott** mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson tagadta a bűnösségét, s a büntethetőségét kizáró okra, jogos védelmi helyzetre hivatkozott, arra, hogy a maga és a családja testi épségének védelme érdekében verekedett Terhelt2dal. A nyomozás során tanúként - a Be. 172.§ (1) bekezdésének I. fordulata szerinti figyelmeztetést követően – ugyanakkor ténybelileg beismerte a terhére rótt bűncselekmény elkövetését.

[42] A III. rendű vádlott az ügy lényegi körülményeiről a hivatkozott tanúvallomásában számolt be részletesen, melyet utóbb, a tárgyaláson is „csupán” abban a tekintetben változtatott meg, hogy azt állította: a verekedés a II. rendű vádlottal nem az édesanyja, tanúl kerítéssel körbekerített ingatlanán kívül, az utcán kezdődött, hanem az ingatlanon – azaz a telek kapun - belül.

[43] Terhelt3 a hivatkozott tanúvallomásban arról számolt be, hogy a tényállásban megjelölt időpontot röviddel megelőzően édesanyja, tanú11 házához igyekezett, hogy megvédje az asszonyt Terhelt2 haragjától, mert öccse, tanú10 értesítette, hogy a II. rendű vádlott korábban a testvére, tanú12 házában is járt, s annak ablakait betörte. Öccsével már csaknem megérkezett édesanyja kapujához, amikor - még az utcán tartózkodva - egy nagy ütés érte a hátán, melynek irányába fordulva meglátta Terhelt2ot, akinek egy bot volt a kezében és őt trágár szidalmakkal illette. Megkérdezte a II. rendű vádlottól, hogy miért bántalmazta, mire Terhelt2 egy kapát is a kezébe vett, miközben „össze-vissza” beszélt. Öccsével sikerült bejutniuk a házba, ahol ekkor rajtuk kívül az édesanyja, tanú1, az 1 éves kisöccse, valamint további egy felnőtt személy – „név5” – tartózkodott. Sikerült bezárniuk a ház ajtaját, eközben Terhelt2 az utcáról a kertkapun belülré jött tanú1 ingatlanára, s ott fenyegetőzött a kapával, mellyel ki is törte a ház ablakait.

[44] Vallomása szerint, ekkor kiment a házból, ki az édesanyja ingatlana kapuján kívülre, az utcára, ahol Terhelt2 azt mondta neki, hogy verekedjen meg vele. Erre ő felszólította Terhelt2ot, hogy tegye le a kapát, aminek a II. rendű vádlott eleget is tett. Ezután pedig verekedni kezdtek, „fegyver nélkül, egy az egyben ment a bunyó”, melynek vége felé, Terhelt2 egy seprűt is felkapott. Mivel az ereje fogytán volt, az őket körülvevő „nagyon sok” ember közül „talán az öccse” elhúzta őt Terhelt2tól, így ő nem is észlelte, hogy ki szúrta meg a II. rendű vádlottat.

[45] Vallotta még, hogy a II. rendű vádlott bántalmazása következtében nagyon fáj a háta, azonban csak könnyebb sérülést szenvedett, mely miatt Terhelt2 felelősségre vonását utóbb sem kérte.

[46] A III. rendű vádlott a nyomozás során tett vallomásában tehát arról adott számot, hogy a II. rendű vádlott fegyvertelenül, pusztán kézzel verekedett vele, mely verekedésbe az őket körülvevő tömeg egyetlen tagja sem avatkozott bele, azaz Terhelt2on kívül őt senki nem bántalmazta. Azt ugyanakkor nem látta, hogy hogyan szenvedett szúrt sérülést a II. rendű vádlott, mert ez már azt követően történt, hogy ő a verekedés helyszínét elhagyta, s addig Terhelt1t nem látta a közelükben.

[47] A III. rendű vádlott a tárgyaláson azt állította, hogy a II. rendű vádlott „bent”, azaz édesanyja ingatlanán tartózkodva „hívta ki verekedni, mire ő ment”, azaz kiment a házból és az udvaron kezdtek dulakodni, majd onnan kerültek ki az utcára.

[48] Az I. rendű vádlott érdemi védekezését is érintően kiemelte, hogy az őket körülvevő tömeg 90%-a Terhelt2 pártján állt, ugyanakkor a tömeg vele sem volt ellenséges. Terhelt3 a Terhelt1rel e vonatkozásban történt szembesítése során is fenntartotta, hogy őt a verekedést figyelemmel kísérő tömegből senki nem bántalmazta, a II. rendű vádlottal

folytatott verekedése során egyszer valóban a földre került, mert elcsúszott, de azonnal fel is állt, továbbá, hogy nem került olyan helyzetbe, hogy őt bárkinek meg kellett volna védenie, Terhelt1 pedig nem látta a dulakodás során, illetőleg, amíg ő annak a helyszínén tartózkodott, a maga és Terhelt2 közelében. Vallotta még, hogy a II. rendű vádlottnál a bűnjelként lefoglalt kést nem látta. Azt tagadta, hogy az adott napon „kábitószer” miatt került volna vitába Terhelt2dal.

[49] A III. rendű vádlott a tárgyaláson többször hangoztatta, hogy álláspontja szerint a terhére rótt bűncselekményt azért sem valósíthatta meg, mert az őket körülvevő tömeg nem botránkozott meg a verekedésükön, hanem azt ujjongva nézték, számukra az egyfajta szórakoztató látványosság volt.

[50] **tanú7 tanú** a nyomozás során vallotta, hogy Terhelt2 és Terhelt3 verekedését, az őket körülvevő, nézelődő sokaság egyik tagjaként, közelről figyelte. Azt nem tudta, hogy miért alakult ki a konfliktus a két férfi között, feltételezése szerint azonban a „drog” miatt. Beszámolt arról is, hogy látta, amint a II. és a III. rendű vádlott dulakodása közben, Terhelt1 I. rendű vádlott Terhelt3ék házatól odaszaladt a verekedőkhöz egy késsel a kezében, melyet azután oldalról Terhelt2 karjába szúrta, majd visszafutott Terhelt3ék házába. Állítása szerint a verekedés során az I. rendű vádlotton kívül senki más nem ment oda a II. és III. rendű vádlottakhoz.

[51] Elmondta továbbá, hogy ezt követően a kést Terhelt2 húzta ki a saját karjából, majd el is dobta, továbbá, hogy a II. rendű vádlott sebe erősen vérzett. Vallotta még, hogy azt nem hallotta, hogy az I. rendű vádlott a szúrást megelőzően mondott volna bármit Terhelt2nak, feltételezése szerint azonban Terhelt3 védelmében szúrhatta meg a II. rendű vádlottat, mivel akkoriban a III. rendű vádlott az I. rendű vádlott édesanyjának az élettársa volt.

A tanú előadta, hogy a vádlottak egyikével sincs rossz viszonyban, tekintve, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott a barátja, az I. rendű vádlott édesanyjával pedig sokáig „együtt volt”, azaz vele együtt élt.

[52] A tanú az I. rendű vádlottal a nyomozás során történt szembesítése alkalmával is fenntartotta azon állítását, hogy Terhelt2ot Terhelt1 szúrta meg.

[53] **tanú7 tanú** a tárgyaláson a nyomozás során tett vallomását fenntartotta, s azzal lényegileg egyező vallomást tett, azzal a kiegészítéssel, hogy azt konkrétan nem látta, amint az I. rendű vádlott beledöfte a kést a II. rendű vádlott karjába, csak azt, hogy az egymással mezítelen felsőtesttel, pusztá kézzel dulakodó II. és III. rendű vádlottakhoz Terhelt1 egy pillanatra odaszaladt, majd azonnal el is szaladt a közelükből. Ő pedig rögtön ezután észlelte, hogy Terhelt2 meg lett szúrva.

[54] A tanú állította, hogy a II. és a III. rendű vádlottak egy az egy ellen verekedtek, továbbá, hogy a dulakodás megkezdése előtt mindketten levetkőztek (levették a felső

ruházatukat), hogy mutassák egymásnak, hogy egyiküknél sincs semmilyen szűrőeszköz, melyet ő sem látott egyiküknél sem. Állította azt is, hogy Terhelt2 és Terhelt3 pusztá kézzel verekedtek, az őket körülvevők nem avatkoztak bele a konfliktusukba, annak során csak Terhelt1 ment oda hozzájuk.

[55] A tanú elmondása szerint ezen körülményekből következtetett arra, hogy az I. rendű vádlott szúrta karon a II. rendű vádlottat. Vallotta még, hogy Terhelt2 és Terhelt3 verekedése során olyat nem tapasztalt, hogy a III. rendű vádlott a földre került volna, valamint, hogy az I. rendű vádlott és II. rendű vádlott közelharcba kerültek volna egymással. A tanú vallomásából kitűnt, hogy olyat sem észlelt, hogy Terhelt2 úgy esett volna bele a karját átszűrő konyhakésbe.

A tanú a III. rendű vádlottal történt szembesítése során is fenntartotta azon állítását, hogy Terhelt1 a II. és III. rendű vádlottakhoz a verekedésük alatt szaladt oda, tehát akkor, amikor még a III. rendű vádlott is annak helyszínén tartózkodott, s javában dulakodott Terhelt2dal.

[56] **tanú3 tanú**, Terhelt2 II. rendű vádlott testvére, a nyomozás során nem, a tárgyaláson azonban élt az őt a II. rendű vádlott tekintetében megillető mentességgel, nyomozati vallomása azonban a tárgyaláson teljeskörűen felhasználható volt, figyelemmel arra, hogy a tanú e vallomást a Be. 176. § (1) bekezdésének d) pontjára is történt figyelmeztetés ismeretében tette.

[57] A tanú a nyomozás során arról számolt be, hogy 2020. július 12. napján este, sötétedés után ért haza munkából, mikor is a cím15 szám előtt találkozott testvérével, Terhelt2dal, aki a cím31 16. vagy 18. szám felé tartott és elmondta neki, hogy Terhelt3 kihívta őt egy az egyben verekedni. Ennek hallatán követte testvérét, aki dulakodni kezdett Terhelt3mal. Elmondása szerint a telepen ezt rengetegen nézték, de mintegy 10 percig közülük nem szólt bele senki a két férfi tusakodásába.

[58] Állította, hogy kb. 10 perc elteltével „név6 fia, Terhelt1” Terhelt2 mögé állt, majd egy alkalommal, valamelyik kezével, oldal irányból megütötte a testvérét a jobb felkarján, aki ezután a kezéhez kapott és elszaladt, míg többen kiabálni kezdtek, hogy – a II. rendű vádlottat – megszúrták, „spriccol” a vér.

[59] Vallomása szerint kést nem látott az I. rendű vádlottnál és nem látta magát a szűrást sem, azt azonban igen, hogy miután az I. rendű vádlott megütötte a testvérét, a közelben tartózkodó sértett1 az I. rendű vádlottat ütötte meg pusztá kézzel, aki ettől a földre esett, majd felkelt onnan és elszaladt „Irének” (tanú1 sz.: név1) háza felé.

Elmondta továbbá, hogy a testvére és Terhelt3 verekedése során fenyegetést senki részéről nem hallott, továbbá, hogy csak a testvérénél volt egy seprű, melyet előzőleg az ő kezéből kapott ki.

[60] A tanú a tárgyaláson a nyomozati vallomását fenntartotta. Előadta, hogy maximum 5 méterre állhatott a testvérétől és Terhelt3tól, miközben ők egymással verekedtek, továbbá, hogy előtte senki nem állt, így jól látta a történéseket. A II. és a III. rendű vádlott egy az egyben viaskodtak, dulakodásukba az őket körülvevő nagy számú nézelődő közül egy ideig senki nem avatkozott bele. Terhelt3nál semmilyen eszköz nem volt, kést senkinél nem látott (testvérénél is csak a nyomozati vallomásában említett seprűt).

[61] Vallotta még, hogy miközben a verekedést figyelte, egyszer csak azt észlelte, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott szaladt lefelé az anyja házatól a verekedők irányába, odafutott hozzájuk és a testvére felé ütött, majd elszaladt, Terhelt2 vállában pedig ekkor benne volt a kés. Ezen körülményekből arra következtett, hogy az I. rendű vádlott szúrta meg a testvérét.

[62] A tanú olyat nem észlelt, hogy a testvérével való dulakodás során Terhelt3 III. rendű vádlott a földre került volna. Vallomásából kitűnik továbbá, hogy olyan történet sem látott, hogy az I. és a II. rendű vádlottak dulakodni kezdtek volna egymással, vagy, hogy Terhelt2 úgy esett volna bele a karján áthatoló konyhakésbe, vagy, hogy magát szúrta volna meg.

[63] A tanú vallomása alapján továbbá Terhelt1 a II. és III. rendű vádlottakhoz a verekedésük alatt szaladt oda, tehát akkor, amikor még a III. rendű vádlott is annak helyszínén tartózkodott, s javában dulakodott Terhelt2dal.

[64] **tanú5 tanú**, Terhelt2 II. rendű vádlott féltestvére, a nyomozás során nem, a tárgyaláson azonban élt az őt a II. rendű vádlott tekintetében megillető mentességgel, nyomozati vallomása azonban a tárgyaláson teljeskörűen felhasználható volt, figyelemmel arra, hogy a tanú e vallomást a Be. 176. § (1) bekezdésének d) pontjára is történt figyelmeztetés ismeretében tette.

[65] A nyomozás során tanú5 az ügy lényegi körülményeiről azt vallotta, hogy – a tényállásban megjelölt időpontban és helyen – féltestvére, Terhelt2 és Terhelt3 verekedni kezdtek egymással az utcán, dulakodásukat rengetegen nézték, közöttük ő is. A nagy kiabálásra ment ki az utcára, hogy megnézzé miért a felbolydulás. Elmondása szerint a II. és III. rendű vádlottak egy az egyben verekedtek, mindketten félmeztelenül, rövid nadrágban. Dulakodásukba senki nem szólt bele, hirtelen azonban Terhelt1 ugrott oda a II. és III. rendű vádlottakhoz, miután a féltestvére a falnak dőlt, majd egy közeli házba futott, neki pedig többen azt kiabálták, hogy menjen ő is, mert Terhelt2ot megszúrták. Mire utolérte a féltestvérét, a II. rendű vádlott már kihúzta a karjából a kést, őt pedig sokkolta a vérvettség látványa.

[66] Elmondta még, hogy a verekedőknél semmilyen eszközt nem látott, csak Terhelt2 kapott a kezébe egy seprűt, mellyel azonban nem bántalmazta Terhelt3ot, majd azt el is dobta. Vallotta továbbá, hogy a féltestvére karjába szúrt kés olyan méretű volt, hogy azt nem lehetett volna a ruházatba rejteni, mert ott el sem fért. Amennyiben tehát e kést a verekedők bármelyike, így akár Terhelt2 magánál tartotta volna, azt mindenki látta volna.

[67] A tanú a nyomozás során határozottan állította – az I. rendű vádlottal történt szembesítése során is –, hogy bizonyos abban, hogy a II. rendű vádlottat Terhelt1 szúrta meg, mivel csak ő ment a verekedő Terhelt2 és Terhelt3 közelébe, ráadásul utóbb azt hallotta, hogy az I. rendű vádlott a kezében egy késsel ment oda Terhelt2hoz.

A tanú álláspontja szerint az I. rendű vádlott tette „gerinctelen húzás volt”, mivel neki és a féltestvérének korábban nem volt „balhéja”, azaz nézeteltérése egymással.

[68] A tanú a tárgyaláson a nyomozati vallomását fenntartotta, s azzal egyezően vallott. Elmondta, hogy miután hangos kiabálást hallva az utcáról oda kiment, 3-4 méter közelségből látta, hogy a féltestvére és Terhelt3 verekszenek. Fenntartotta, hogy Terhelt2 és Terhelt3 félmeztelenül, egy az egyben viaskodtak egymással az utcán, küzdelmükbe senki nem avatkozott bele. Az Terhelt2 karjába szúrt konyhakést előzőleg senkinél nem látta, magát a szúrást sem tudta megfigyelni, de biztos volt abban, hogy azt csakis az I. rendű vádlott ejthette Terhelt2on, mivel rajta kívül senki nem ment a dulakodók közelébe.

[69] Vallotta még, hogy miután Terhelt1 a verekedőkhöz ugrott, valaki ellökte őt a közeliükből, a II. és III. rendű vádlottak pedig még egy kis ideig tovább küzdöttek, „mert vitte őket a hév”, majd Terhelt2 hirtelen egy közeli tűzfalnak dőlt és akkor észlelték, hogy meg van szúrva.

[70] Feltételezése szerint Terhelt1 Terhelt3 védelmében mehetett oda a verekedőkhöz, aki akkor a „mostohaapja volt neki”. Határozottan állította, hogy a verekedők egyike sem került a földre és olyan sem történt, hogy valamelyikükre többen is rátámadtak volna (a nézők közül csatlakozva az addig egy-egy elleni küzdelemhez).

[71] A tanú vallomása alapján nyilvánvaló, hogy olyan történést nem észlelt, hogy az I. és a II. rendű vádlottak kezdtek volna dulakodni egymással, továbbá, hogy a testvére úgy esett volna bele a karján áthatoló konyhakésbe, vagy, hogy Terhelt2 maga döfte volna a karjába azt.

[72] A tanú vallomása alapján továbbá Terhelt1 a II. és III. rendű vádlottakhoz a verekedésük alatt szaladt oda, tehát akkor, amikor még a III. rendű vádlott is annak helyszínén tartózkodott, s javában dulakodott Terhelt2dal.

[73] **tanú4 tanú,** Terhelt2 II. rendű vádlott testvére, a büntetőeljárás során nem élt az őt a II. rendű vádlott tekintetében megillető mentességgel.

[74] A nyomozás során azt vallotta, hogy ő is ott tartózkodott a testvére és Terhelt3 dulakodásának helyszínén, látta is, hogy a II. és a III. rendű vádlottak verekednek, forgolódnak, aztán csak azt vette észre, hogy a testvére azt mondta, valaki megszúrta. Ő nem látta, hogy ki szúrta meg Terhelt2ot. Elmondása szerint „név6 fia, a Terhelt1” azaz Terhelt1 Terhelt2 mellett volt, majd elszaladt. Vallotta még, hogy a verekedők egyikénél sem látott semmilyen eszközt.

[75] A tanú a tárgyaláson a nyomozati vallomásaival egyezően vallotta, hogy nem tudja, hogy ki szúrta meg Terhelt2ot. Beszámolt arról is, hogy a testvére és Terhelt3 előtte ismeretlen okból egy az egy ellen verekedtek, a küzdelmükbe az őket körülvevők közül – kb. 25 ember – senki nem avatkozott be, csak Terhelt1 „futott be közéjük valahonnan”. Egy pillanatra mintha az I. és II. rendű vádlottak „egymáshoz súrlódtak” volna, majd az I. rendű vádlott elszaladt.

[76] Elmondta, hogy sem a verekedő II. és III. rendű vádlottaknál, sem az I. rendű vádlottnál nem látott kést.

A tanú a III. rendű vádlottal történt szembesítése során is fenntartotta azon állítását, hogy Terhelt1 a II. és III. rendű vádlottakhoz a verekedésük alatt szaladt oda, tehát akkor, amikor még a III. rendű vádlott is annak helyszínén tartózkodott, továbbá, hogy Terhelt2 a III. rendű vádlott jelenlétében szenvedte el a sérülését.

[77] A tanú vallomása alapján megállapítható, hogy olyat ő sem észlelt, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott a földre került volna, valamint, hogy az I. és a II. rendű vádlottak dulakodni kezdtek volna egymással. A tanú vallomásából az is kitűnt, hogy olyat sem észlelt, hogy Terhelt2 beleesett volna a karján áthatoló konyhakésbe, vagy, hogy ő maga dőfte volna a karjába azt.

[78] **tanú6 tanú**, akinek Terhelt3 III. rendű vádlott a nagybátyja, a nyomozás során arról számolt be, hogy - a tényállásban megjelölt napon – Terhelt2 egy karóval hátba vágta Terhelt3ot az utcán, aki ezt követően az édesanyja házába ment, ahol a tanú ekkor már tartózkodott.

[79] Elmondta azt is, hogy miután a III. rendű vádlott az édesanyja házába megérkezett, Terhelt2 kívülről betörte annak ablakait, majd kihívta Terhelt3ot verekedni. Terhelt3 kiment a II. rendű vádlotthoz és mondta neki, hogy várjon 3 napot, amíg felépül, majd válasszanak egy helyet, ahol férfiasan elintézik kettejük dolgát. Terhelt2 azonban nekiszaladt Terhelt3nak és a „szálló előtt” (azaz az utcán) összeverekedtek. Vallotta még, hogy sokan figyelték a verekedést, továbbá, hogy Terhelt3 egy idő után „kiment a tömegből”, mert észlelte, hogy Terhelt2 „bandája” segíteni akar a II. rendű vádlottnak és meg akarták őt ütni. Előadta továbbá, hogy ezután arra lett figyelmes, hogy Terhelt2 kiabálni kezdett, hogy megszúrták, azt azonban nem tudja, hogy ki tette.

[80] tanú6 elmondása szerint sem a II. rendű, sem a III. rendű vádlottnál nem látott kést, „úgy kezdtek el verekedni, hogy ne legyen szúró vagy ütő eszköz senkinél”. Vallotta még, hogy Terhelt1t a II. és III. rendű vádlottak verekedésénél nem látta, csak annak végén, amikor szétszaladt a tömeg, ekkor pedig szaladt az I. rendű vádlott is (a házba, tanú1 házába). Állítása szerint az I. rendű vádlott már a házban volt, amikor a II. rendű vádlott kiabálni kezdett, hogy megszúrták.

[81] A tanú a tárgyaláson az ügy érdemét illetően a nyomozás során tett vallomásaival összhangban álló vallomást tett. Elmondta, hogy Terhelt2 és Terhelt3, a II. rendű vádlott kezdeményezésére verekedtek a nagymamája, tanúl háza előtt. A verekedés egy ideig egy az egyben zajlott, majd abbamaradt, mert Terhelt3ot „elhozták, elhúzta onnan”, Terhelt2 pedig elszaladt, azt kiabálva, hogy megszúrták.

[82] A tanú a bíróság előtt is azt vallotta, hogy nem látta ki szúrta meg a II. rendű vádlottat, valamint, hogy Terhelt1t Terhelt2 közelében nem látta, csak a verekedés végén „fent a házban”.

[83] A tanú ugyanakkor elmondta azt is, hogy olyan nem történt, hogy a II. és a III. rendű vádlottak dulakodása során a nagybátyja, Terhelt3 a földre került volna, illetve olyan sem, hogy Terhelt1 odament volna a nagybátyjához, hogy felsegítse, illetve, hogy e közben Terhelt2 egy késsel támadt volna az I. rendű vádlottra, aki megpróbálta volna kicsavarni a kést Terhelt2 kezéből.

[84] A tanú vallomásából az tűnik ki, hogy ő sem észlelt olyat, illetve utóbb sem hallott arról, hogy Terhelt2 beleesett volna a karján áthatoló konyhakésbe, vagy, hogy ő maga dőfte volna a karjába azt.

[85] tanú6 Terhelt3 verekedés előtt tanúsított magatartását illetően a tárgyaláson beszámolt arról, hogy a III. rendű vádlott előbb nem ment ki tanúl házából, annak ellenére sem, hogy Terhelt2 folyamatosan provokálta. „Próbálta magát türtőztetni”, miközben a házban tartózkodók nyugtatták. Amikor azonban Terhelt2 „bepuhantotta”, azaz betörte tanúl házának ablakait, Terhelt3 azt „már nem tűrte el neki, kiszaladt és összeverekedtek”.

[86] **tanú2 tanú**, Terhelt1 I. rendű vádlott édesanyja, a büntetőeljárás során nem élt az őt az I. rendű vádlottra vonatkozóan megillető mentességgel.

[87] A tanú a nyomozás során úgy nyilatkozott, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott az ügy alapját képező bűncselekmények megvalósulásakor az élettársa volt, ennek ellenére a vallomástételt az ő tekintetében sem tagadta meg.

A bíróság ugyanakkor tisztázta, hogy a tanú és Terhelt3 III. rendű vádlott a tényállásban megjelölt időszakban nem álltak élettársi kapcsolatban, csupán szerelmi viszony volt közöttük, melyre figyelemmel a tanút Terhelt3 vonatkozásában nem illeti meg a mentesség a tanúvallomás-tételi kötelezettsége alól.

[88] tanú2 tanú a nyomozás során vallotta, hogy 2020. június hó 12. napján 22 óra 22 perckor hívta őt Terhelt3 édesanyja, azzal, hogy menjen át hozzá a (helységnév) cím15 szám alatti házához, mivel Terhelt2 betörte a háza ablakait, fiát, Terhelt3ot pedig egy karóval hátulról leütötte. Elmondása szerint a telefonhívást követően, fiával, Terhelt1rel együtt

mentek át tanú1 házába. Egy kis idő múlva Terhelt3 és Terhelt2 verekedni kezdtek, amit ő nem látott, mert a verekedés alatt tanú1 házában tartózkodott, illetve a dulakodókat körülvevő tömegtől sem látta a II. és III. rendű vádlottakat.

[89] Vallotta még, hogy fia utóbb elmondta neki, hogy odament a verekedőkhöz, de azt állította, hogy nem szúrta meg senkit. Amikor ő utoljára látta fiát a nagy zűrzavarban, Terhelt1 tanú1 házában lépcsőjén állt. Kést nem látott nála.

[90] A tanú a tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy Terhelt2 II. rendű vádlottra haragszik, mert több alkalommal betört hozzá, illetve megfenyegette őt és kiskorú leányát is, ennek ellenére elfogulatlanak vallotta magát a II. rendű vádlott tekintetében is.

[91] Elmondta, hogy a verekedés alatt végig tanú1-nál tartózkodott, az utcára nem ment ki a verekedők közelébe, mert nagyon sokan voltak ott. Nyomozati vallomását azzal egészítette ki, hogy a fia utóbb azt állította neki, hogy azért ment oda a verekedő II. és III. rendű vádlottakhoz, hogy szétválassza őket, mert Terhelt2 kezében egy kést látott, amit el akart venni tőle, nehogy megszúrja vele Terhelt3ot. Állítása szerint fia azt is elmondta neki, hogy dulakodott Terhelt2-dal a kés miatt, ami valahogy ki is esett a II. rendű vádlott kezéből.

[92] Arra a bírói kérdésre, hogy a nyomozati vallomásában a fentebb elhangzottakról miért nem számolt be, a tanú azt a magyarázatot adta, hogy ő ezt is elmondta a nyomozónak a kihallgatása során, miként azt is, hogy Terhelt2 már a verekedés előtt „fennakadt” valahol a kerítésen, azonban a nyomozó ezt nem írta le, mert nem figyelt rá.

[93] A tanú az ügy alapját képező verekedés előzményeivel kapcsolatban a tárgyaláson előadta, hogy Terhelt2 barátai közül sokan álltak tanú1 házában kerítésénél és támadták a házban lévőket, továbbá, hogy Terhelt3 ezért ment ki megverekedni Terhelt2-dal; mert attól félt, hogy a feldúlt emberek „rámennek” az édesanyja házában tartózkodókra.

[94] A tanú 2020. július 12. napján 22 óra 17 perckor telefonon bejelentést tett a Tevékenység Irányítási Központhoz és rendőri intézkedést kért, azzal, hogy a helységnév, név3-telepen „szürkálódznak a név4, meg az „Terhelt2”, továbbá, hogy ablakot is tört valaki, valamint, hogy mentőre is szükség van, mert személyi sérülés történt.

[95] tanú2 a bejelentéséről készült, 2021. május 9. napján kelt leirat – a 12010/688-172/2020. bü. számú feljegyzés – fentebb rögzített lényegi tartalmának ismertetését követően elmondta, hogy Terhelt2 II. rendű vádlottra mondta, hogy szürkálódik, továbbá, hogy ő ugyanakkor nem látta, hogy a II. rendű vádlott bárkit is megszúrta volna. Azt hallotta, hogy a sokaság kiabálja, hogy Terhelt2ot megszúrták és ő ezért sürgette a rendőrök érkezését, azonban, mivel ideges volt, nem tudta jól kifejezni magát a telefonban.

[96] **tanú1 tanú**, Terhelt3 III. rendű vádlott édesanyja, a büntetőeljárás során nem élt az őt a III. rendű vádlottra vonatkozóan megillető mentességgel.

[97] A nyomozati vallomásában arról számolt be, hogy a tényállásban megjelölt időpontban beszaladt hozzá a fia, Terhelt3 és közölte vele, hogy Terhelt2 – a II. rendű vádlott – leütötte, majd elbújt a házban. Elmondta továbbá, hogy hallotta, hogy Terhelt2 kintről ordított és látta, hogy egy kapa vagy valamilyen szerszám van a II. rendű vádlottál. Vallotta még, hogy Terhelt2 azt követelte, hogy a fia menjen ki hozzá, Terhelt3 azonban „nem engedett neki”, mire a II. rendű vádlott a nála lévő szerszámmal kiütötte a házának ablakait (a duplaüvegű ablakok külső 120x150 cm-es üvegtábláit).

[98] tanú1 arról is beszámolt, hogy emlékezete szerint ekkor rajta kívül a fia és egy kiskorú gyermek tartózkodott a házában, továbbá, hogy fia és a II. rendű vádlott tudomása szerint nincsenek rossz viszonyban, röviddel azt megelőzően is, hogy Terhelt2 a házának ablakait megrongálta, kint az utcán beszélgettek Terhelt3mal. Elmondta továbbá, hogy a fia és Terhelt2 verekedéséből semmit nem látott, mert végig a házban tartózkodott.

[99] A tanú a tárgyaláson azt vallotta, hogy próbálta nyomon követni a fia és Terhelt2 háza előtt folyó verekedését, de alapvetően a felügyeletére bízott kiskorú (1 éves) gyermekkel volt elfoglalva, aki nagyon megijedt, amikor Terhelt2 a házának ablakait betörte. Elmondta, hogy nem látta, hogy ki szúrta meg a II. rendű vádlottat, a verekedés előzményeivel kapcsolatban pedig a bíróság előtt is arról számolt be, hogy számára ismeretlen okból Terhelt2 előbb az utcán megütötte a fiát a hátán, majd egy kapával kiverte a házának ablakait is.

[100] Vallotta még, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott az I. és III. rendű vádlottak verekedésének idején a házában volt, nála kést nem látott, továbbá azt sem látta, hogy az I. rendű vádlott Terhelt2 közelébe került volna.

[101] A tanú 2020. július 12. napján 22 óra 17 perc körüli időben telefonon **bejelentést** tett a Tevékenység Irányítási Központhoz és rendőri intézkedést kért, azzal, hogy helysége névben, a név3-telepen, a cím30 szám alatti házában sokad magával megjelent Terhelt2, akinél kések, illetve bot van és fenyegetőzik, előzőleg pedig a lányánál törte be az ablakokat. Elmondta azt is, hogy megtámadták a fiát, miközben hozzá tartott.

[102] tanú1 a bejelentéséről készült, 2021. május 9. napján kelt leirat – a 12010/688-173/2020. bü. számú feljegyzés – fentebb rögzített lényegi tartalmának ismertetését követően elmondta, hogy Terhelt2-nél nem látott kést, csak a fiától hallotta, amikor a verekedést megelőzően bemenekült a házába, hogy a II. rendű vádlottnál kés van, valamint, hogy azoktól is hallotta, akik a verekedés közelében voltak. Elmondása szerint azt sem látta, hogy Terhelt2 mivel törte be a házának az ablakát, azoktól tudta meg utólag, hogy egy kapa nyelével, akik kint voltak a háza előtt.

[103] Vallotta még, hogy fia csak azért verekedett Terhelt2dal, mert muszáj volt vele verekednie, méghozzá azért, mert a II. rendű vádlottól erre felhívást kapott. A tanú bírói kérdésre elmondta, hogy álláspontja szerint Terhelt2 a verekedés előtt nem tudott volna bemenni a házába, mivel annak ajtaja be volt zárva, továbbá, hogy a fia, azzal, hogy kiment Terhelt2hoz és megverekedett vele, nem védett meg senkit (azaz nem egy őt vagy a családját közvetlenül fenyegető támadást háraitott el).

[104] A tanú vallomásából szintén az következett, hogy olyan történetet ő sem észlelt, illetve utólag sem hallott arról, hogy a II. rendű vádlott nem csak a fiával, hanem az I. rendű vádlottal is dulakodásba keveredett volna, valamint, hogy Terhelt2 úgy esett volna bele a karján áthatoló konyhakésbe, vagy, hogy ő maga döfte volna a karjába azt.

[105] A bíróság – ügyészi indítványra – felolvasással tette a bizonyítás anyagává **tanú8, tanú13 és tanú14** nyomozás során tett vallomását, figyelemmel arra, hogy e tanúk személyes kihallgatását a törvényszék sem tartotta szükségesnek, illetve, hogy a bíróság előtt ismert címen tartózkodó tanú8nak sem a rendbíróságolása, sem a rendőri elővezetésének elrendelése nem vezetett eredményre.

[106] A fentnevezett tanúk közül az ügy érdemi elbírálása szempontjából csak tanú8 tudott lényeges adatot szolgáltatni, annak előadásával, hogy Terhelt2 közvetlenül a III. rendű vádlottal történt verekedése után az ő házukba rohant be és azt közölte vele, hogy megszúrták (továbbá arra kérte, hogy erősen vérző kezét kösse be).

[107] A 2020. július 13. napján kelt 12010/9943/2020. id. számú **rendőri jelentés** szerint a helységnévi Rendőrkapitányság járőreinek a 2020. július hó 12. napján 22 óra 15 percet követően foganatosított adatgyűjtés során helységnév, cím31on sikerült felkutatnia Terhelt2 II. rendű vádlottat, akinek „jobb felkarja teljes mértékben át volt szúrva, illetve a jobb oldali bordájánál is látszott szúrt sérülés”.

[108] A II. rendű vádlott azt nyilatkozta az adatgyűjtés során, hogy egy korábbi vitából adódóan Terhelt3mal összeverekedtek egy az egyben, majd a tömegből egy személy, akit nem látott, megszúrta őt késsel.

[109] Terhelt3 III. rendű vádlott arról számolt be a rendőröknek, hogy Terhelt2 egy karóval hátba vágta, majd kapával a kezében fenyegette, ezután pedig verekedni kezdtek. Elmondta továbbá, hogy ő nem is tudta, hogy a II. rendű vádlottat megszúrták.

[110] A rendőri jelentés szerint az adatgyűjtés során a járőrök tanú15et és tanú13t, valamint tanú3t, tanú4ot és tanú1t nyilatkoztatták a történetekről. tanú15, tanú13 és tanú1 csak a verekedést látták, a „szúrás” azonban nem.

[111] tanú3 és tanú4 ugyanakkor azt közölték a járőrökkel, hogy látták, ahogy Terhelt2 és Terhelt3 verekszik, majd a tömegből egy késsel a kezében megjelenik Terhelt1, majd egy alkalommal megszúrja Terhelt2ot, akinek a karjában maradt a kés.

[112] A rendőri jelentés tanúsága szerint a helyszíni adatgyűjtés során nem merült fel, hogy Terhelt2 késbe esett volna, vagy, hogy magát szúrta volna meg.

[113] A 2020. július hó 13. napján kelt 12010/688/2020.bü. számú **feljegyzése** szerint a helységnévi Rendőrkapitányság helyszínelőjének adatgyűjtése során meghallgatott tanú16, tanú17, tanú5 és tanú4 arról számoltak be, hogy a helységnév, cím15 szám előtti területen Terhelt2 és Terhelt3 félmeztelenre vetkőzve ökölharcot vívtak, melynek során Terhelt2 felkapott egy seprűt, amivel ütlegelni kezdte Terhelt3ot. A verekedést figyelte Terhelt1, aki egyszer csak odaugrott Terhelt2hoz.

[114] A meghallgatottak elmondásuk szerint azt nem látták, hogy Terhelt1 megszurta Terhelt2ot, azonban, „amikor elugrott onnan” Terhelt2 karjából egy kés állt ki, melyet azután maga húzott ki.

[115] Elmondták továbbá, hogy Terhelt3nál nem volt kés, továbbá, hogy a szúrást követően tanú18 odaugrott és Terhelt1t leütötte, aki egy pillanatra a földre került, majd a lakására távozott.

[116] Megmutatták továbbá a rendőrnek az elkövetés eszközét, a kést is „a ház mellett a fűben”.

[117] A helységnévi egyéb név Kórház Sürgősségi Betegellátó Osztályán 2020. július 12. napján kelt **ambuláns vizsgálati lelet** szerint Terhelt2 II. rendű vádlottat 23 óra 06 perctől látták el felkarjának és mellkasának nyílt sebe miatt, melyet elmondása szerint ismert személy késszúrása okozott.

[118] A vizsgálat a vádlott jobb könyöke felett a laterális oldalon kb. 3 cm-es szúrt sebnyílást tárt fel, mely áthatoló és a bicepsz izomzat mediális oldalán – a distalis és a medialis harmad határán - jött ki kb. 2 cm-es nyílással. A vizsgálat további – 2 cm-es - szúrt nyílást tárt fel a vádlott mellkasán, a középső hónalj vonalban, a VII-VIII. borda tájékán. Érzészavart a vádlott nem jelzett, ujjainak és csuklójának mozgása teljes volt.

[119] A lelet szerint továbbá Terhelt2 a javasolt kórházi kezelést elutasította, saját felelősségére otthonába távozott.

[120] Az **orvosi látlelet és véleményben** rögzítettek szerint a vádlott sérülése 8 napon belül gyógyuló sérülés.

[121] A helységnévi egyéb név Kórház Sürgősségi Betegellátó Osztályán 2020. július 13. napján kelt **ambuláns vizsgálati lelet** szerint Terhelt3 III. rendű vádlottat 2020. július 12.

napján 23 óra 54 perctől látták el mellkasának, térdének, fejének a leletben részletesen leírt zúzódásos sérülése miatt. A vádlott hátán vonalas ütésnyomok, nyakán karmolás nyomok voltak láthatók, melyeket elmondása szerint ismert személy általi bántalmazása okozott. A vádlottnak eszméletvesztése nem volt.

[122] Az **orvosi látlelet és vélemény**ben rögzítettek szerint a vádlott sérülései 8 napon belül gyógyuló sérülések.

[123] Az **igazságügyi orvosszakértői vélemény** szerint Terhelt2 a jobb felkaron áthatoló szúrt sérülést, valamint a mellkas jobb oldalán a középső hónaljvonalban a mellüregbe nem behatoló szúrt sérülést szenvedett. A felkar áthatoló szúrása sem ideg, sem ín, sem nagyobb ér- vagy izomsérülést nem okozott.

[124] A sérülések 8 napon belüli gyógytartamú sérülésnek felelnek meg.

[125] A felkaron áthatoló szúrás alkalmasnak tekinthető a ténylegesnél súlyosabb, 8 napon túli gyógytartamú érsérülés, ínsérülés vagy idegsérülés létrehozására is, melynek elmaradása a véletlennek volt köszönhető.

[126] A szúrás alkalmas lehetett volna a mellkasfalon áthatoló, a mellüreget megnyitó, életveszélyes sérülés létrehozására is. Az életveszélyes sérülés elmaradása a véletlennek volt köszönhető.

A sérülésekkel kapcsolatban maradandó fogyatékoság vagy súlyos egészségromlás kialakulása nem várható.

[127] Az igazságügyi orvosszakértői vélemény szerint továbbá Terhelt2 sérülései létrejöhettek nagyobb pengehosszúságú késsel történő egyszeri szúrástól, mely a homloksíkban, a test jobb oldaláról a test bal oldala felé irányult, nagyjából vízszintesen.

[128] Ilyen irányú szúrás önkezűleg alig kivitelezhető.

[129] Ahhoz továbbá, hogy a kés merőlegesen áthatoljon a felkaron, majd annak folytatásában a mellkas falát is megsértse, a késnek rögzített állapotban kell lennie.

[130] A kés rögzített állapota létrejöhet az azt tartó emberi kéz által, azonban úgy is, hogy a kés nyele a talajon valamilyen tárgyak közé stabilan beszorul és ebben az állapotban esik rá a sértett. Ebben az esetben azonban a kés várhatóan nem marad a sértett karjában, hanem a talajon, a rögzítés helyén marad.

[131] Az igazságügyi orvosszakértői vélemény szerint továbbá Terhelt3 a hátán, mindkét oldalon egy-egy vonalas zúzódásos sérülést, a nyak jobb oldalán karmolásnyomnak leírt vonalas hámsérülést és a jobb térden kisebb hámphorzsolásos sérüléseket szenvedett.

[132] A sérülések 8 napon belüli gyógytartamú sérülésnek felelnek meg, azokkal összefüggésben maradandó fogyatékoság vagy súlyos egészségromlás kialakulása nem várható.

[133] A háton lévő zúzódásos sérülések létrejöhetnek rúdszerű eszközzel történő ütésektől.

A nyak vonalas hámphorzsolása dulakodás közben, karmolástól, míg a jobb térd hámsérülései a földre eséstől keletkezettek.

[134] Az igazságügyi genetikai szakértői véleményben foglaltak szerint az elkövetés eszközeként lefoglalt 13 cm nyélhosszúságú és 20 cm pengehosszúságú kés pengereszéről biztosított valamennyi minta Terhelt2-től származik.

[135] A szakértői vizsgálat a kés markolati részről biztosított mintákban kevert, több személytől származtatható genetikai profilt mutatott ki.

[136] A markolati részről biztosított három mintában Terhelt1 DNS profiljával megegyező részleges, domináló komponens mutatható ki, továbbá a markolati részről kimutatott profilokban Terhelt1 teljes tulajdonság együttese megtalálható.

[137] Két markolati részről származó mintában Terhelt2 tulajdonság együttese – egy allél hiány mellett – megtalálható.

[138] A 2020. augusztus hó 12. napján kelt 12010/9942/2020. id. számú **szemle jegyzőkönyv** – **szemlefotókkal** dokumentáltan – tartalmazza az ügy alapját képező bűncselekmények helyszínének leírását, az onnan bűnjelként lefoglalt 20 cm pengehosszúságú és 13 cm nyélhosszúságú kés, cirokseprű, női trikó és biológiai törletek, anyagmaradványok lefoglalásának, rögzítésének körülményeit.

[139] A nyomozati iratban - I. kötet - fellelhető rendőrségi nyilvántartás – az Alfonz személyleírási adatlap – adatai alapján Terhelt2 II. rendű vádlott jobbkezes.

[140] A bíróság a fentebb ismertetett bizonyítékokat az alábbiak szerint mérlegelte:

[141] **Terhelt1 I. rendű vádlott** maga sem vitatta, hogy odament az utcán verekedő Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottakhoz, és azt is elismerte, hogy megérintette a kést, mely később áthatolt Terhelt2 II. rendű vádlott jobb felkarján.

[142] Terhelt1 azt ugyanakkor tagadta, hogy e kést, minden előzmény nélkül ő szúrta volna a II. rendű vádlott karjába.

[143] A bíróság azonban az I. rendű vádlott tagadásával szemben a tényállást e tekintetben a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokra alapította, melyek közvetlenül vagy közvetve mind cáfolták az I. rendű vádlott hivatkozott állítását, érdemi védekezését.

[144] A bíróság a fentebb ismertetett szemle jegyzőkönyv és szemlefortók alapján megállapította, hogy a szemle lefolytatására az eljárási szabályok megtartásával került sor. Ezen okiratok tartalmát a vádlottak és a tanúk vallomásával is összevetve, a bíróság azt is megállapította, hogy a szemle során bűnjelként lefoglalt 20 cm pengehosszúságú és 13 cm nyélhosszúságú kés az a kés, mely áthatolt Terhelt2 II. rendű vádlott felkarján, neki a tényállásban rögzített sérüléseket okozva.

[145] E kés igazságügyi genetikai szakértői vizsgálat tárgyát képezte, mely vizsgálat a vonatkozó jogszabályokban előírt követelményeknek megfelelt, az abból levont szakértői megállapításokat ezért a bíróság aggálytalannak találta, azokat a felek sem vitatták.

[146] A bíróság az igazságügyi genetikai szakvélemény alapján megállapította, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott az Terhelt2 II. rendű vádlott felkarján áthatoló kést a markolati részén biztosan megfogta, hiszen a kés ezen részéről volt a leghatározottabban kimutatható az I. rendű vádlott DNS profilja.

[147] Az I. rendű vádlott érdemi védekezése szerint DNS profilja akkor kerülhetett az Terhelt2 II. rendű vádlott felkarján utóbb áthatoló kés markolati részére, amikor a II. rendű vádlottól megpróbálta elvenni azt. Terhelt2 ugyanis előzőleg a már földre került Terhelt3 ellen ezt a kést vette a kezébe, melyet meglátva ő odarohant a II. rendű vádlotthoz és megpróbálta megszerezni, kiverni a kezéből azt, nehogy bárkiben kárt tehessen vele.

[148] Az I. rendű vádlott ezen állítását ugyanakkor határozottan cáfolták nem csak vádlott társai vallomásai, hanem tanú7, tanú3, tanú5, tanú4 és tanú6 tanúk vallomása is.

[149] Terhelt2 II. rendű vádlott következetes állítása szerint nem tartott magánál kést mialatt Terhelt3 III. rendű vádlottal verekedett, s a II. rendű vádlottnál a III. rendű vádlott és a dulakodást közlelről figyelemmel kísérlő fentebb megnevezett tanúk, sőt még a II. rendű vádlott ellen bejelentést tevő tanú1 és tanú2 sem láttak kést a III. rendű vádlottal történt verekedése során.

[150] Terhelt2 II. rendű vádlott állítása szerint továbbá Terhelt3 III. rendű vádlott a verekedésük közben nem került a földre, Terhelt1 I. rendű vádlottal ő nem érintkezett a karjának átszúrását megelőzően.

[151] Az I. rendű vádlott érdemi védekezésével ellentétben Terhelt2 II. rendű vádlott a nyomozás során fogatosított első kihallgatásától kezdve következetesen állította, hogy a Terhelt3 III. rendű vádlottal folytatott verekedése során, az őket körülvevő tömegből váratlanul Terhelt1 I. rendű vádlott lépett oda hozzá és minden előzmény nélkül, egy kést döfött a jobb karjába, valószínűleg azért, hogy édesanyja szeretőjét Terhelt3ot megvédje tőle, egyébként szükségtelenül, mert Terhelt3 nem szorult senkinek a védelmére.

[152] A II. rendű vádlott ezen állítását alátámasztották tanú7, tanú3, tanú5 tanúk is, akik következetesen vallották, hogy azt konkrétan nem látták ugyan, ahogy Terhelt1 I. rendű vádlott a II. rendű vádlott karjába szúrta a kést, azt azonban igen, hogy a II. és III. rendű vádlottak verekedése során az őket körülvevő tömegből kizárólag Terhelt1 I. rendű vádlott ment, szaladt oda a verekedőkhöz, kifejezetten Terhelt2 II. rendű vádlott mellé, majd, amikor pár pillanat múlva elszaladt mellőle, Terhelt2 karjából egy kés állt ki, illetve a II. rendű vádlott kiabálni kezdett, hogy megszúrták, s ezt kiabálták az őket körülvevő tömegben is többen. tanú3 tanú azt is elmondta, hogy látta, amint az I. rendű vádlott oldalirányból megütötte a testvére jobb felkarját, miután odaszaladt hozzá.

[153] tanú4 tanú szintén csak az I. rendű vádlottat látta a testvére közelében, közvetlenül azt megelőzően, hogy az felkiáltott, hogy megszúrták. tanú6 és tanú8 tanúk vallomása alapján is az állapítható meg, hogy Terhelt2 közvetlenül a sérülés elszenvedését követően azt állította annak keletkezéséről, hogy megszúrták őt.

[154] Terhelt3 III. rendű vádlott és unokaöccse tanú6 tanú állításuk szerint nem látták, hogy a II. rendű vádlott karjába miként került a kés, mely állításukat a bíróság elfogadta, hiszen életszerű, hogy az ügy alapját képező mozgalmas események közepette, a verekedés során, a III. rendű vádlott magával, unokaöccse pedig a III. rendű vádlottal volt elfoglalva.

[155] Az ő vallomásuk azáltal, hogy egy kívülállót sem láttak Terhelt2 közelében a verekedés során, a II. rendű vádlott következetes és tanú7, tanú3, tanú5, valamint tanú4 tanúk egymással összhangban álló vallomásával alátámasztott vallomását nem cáfolja. Gyengíti ugyanakkor az I. rendű vádlott érdemi védekezését, mivel az I. rendű vádlott és a II. rendű vádlott állítólagos dulakodása egy nagyméretű kés felett, nyilván nekik is feltűnt volna. Ráadásul a III. rendű vádlott kifejezetten akként vallott, ezáltal is gyengítve az I. rendű vádlott védekezését, hogy az Terhelt2dal folytatott küzdelemben nem szorult senkinek a védelmére, mindössze egyszer esett térdre a verekedés vége felé, amikor már fogyott az ereje, azonban szinte azonnal fel is pattant, majd távozott a verekedés helyszínéről.

[156] A rendőri jelentés és a feljegyzés alapján megállapíthatóan az ügy alapját képező bűncselekmények megvalósulását közvetlenül követő helyszíni adatgyűjtés során kizárólag arra merült fel adat, hogy a II. rendű vádlottat megszúrta valaki, továbbá, hogy a kezdetektől kizárólag az I. rendű vádlott neve merült fel, mint, aki Terhelt2ot megszúrhatta.

[157] A fentieket összegezve, a Terhelt1 I. rendű vádlott által állított körülményeket, melyek között ő az Terhelt2 karján áthatoló kést megérintette, tehát sem a verekedés résztvevői, sem annak nézői nem tapasztalták. Édesanyja tanú2 is először csak a tárgyaláson, a fia, Terhelt1 elmondásaként utalt azokra, ez okból – valamint a II. és a III. rendű vádlottak, továbbá tanú7, tanú3, tanú5, tanú4 és tanú6 tanúk vallomására is figyelemmel – hiteltelenül.

[158] Az I. rendű vádlott azon állítását alátámasztó adat pedig végképp nem merült fel a vádlott társak és a tanúk vallomásában, illetve a rendőrségi adatgyűjtés során sem, hogy a II. rendű vádlott beleesett volna a karján áthatoló késbe, vagy maga szúrta volna a karjába azt.

[159] Az I. rendű vádlott a büntetőeljárás során arra hivatkozott, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott, tanú7, tanú3, tanú5 és tanú4 tanúk összebeszéltek ellene, gyakorlatilag hamisan tanúskodnak, valótlanul állítva, hogy ő okozta Terhelt2 szúrt sérülését.

[160] Az I. rendű vádlott ugyanakkor olyan nyomós okot nem tudott megjelölni, amiért e személyek éppen őt vádolhatnák Terhelt2 súlyos sérülésének okozásával, továbbá más olyan személyt sem nevezett meg, aki rajta kívül a verekedők közvetlen közelébe került volna.

[161] A fentieken túl az említettek vallomásában nem volt tettenérhető az I. rendű vádlott által állított elfogultság.

[162] Az a körülmény, hogy a II. rendű vádlott a kiérkező rendőröknek nem nevezte meg, hogy ki szúrta meg, csak annyit mondott, hogy valaki a tömegből, a szavahihetőségét nem kérdőjelezte meg, hiszen már az első kihallgatásától állította, hogy ez a személy az I. rendű vádlott volt. Ezen állítását pedig - mind a szúrás, mind pedig az azt elkövető személy tekintetében – alátámasztották tanú7, tanú3, tanú5 és tanú4 tanúk vallomása.

[163] A fentebb megnevezett tanúk ugyan mindannyian azt mondták, hogy nem látták, ahogy az I. rendű vádlott szúrt. Logikus magyarázatát adták azonban annak, hogy miből következtettek arra, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott szúrta Terhelt2 jobb felkarjába a bűnjelként lefoglalt kést.

[164] Kétségtelen, hogy a II. rendű vádlott a tárgyaláson már azt is állította, hogy látta, amint az I. rendű vádlott Terhelt3ék házatól futva közeledik feléjük, a tömegen át kezében a konyhakéssel. Ezen állítása ugyanakkor nyilván nem volt elfogadható, hiszen, amennyiben ennyivel előre látta volna a fenyegető támadást, minden bizonnyal megpróbálta volna elhárítani.

[165] Ez azonban a II. rendű vádlott szavahihetőségén abban a tekintetben, hogy nála nem volt kés, illetve, hogy nem magát szúrta meg, valamint, hogy nem beleesett a késbe,

szintén nem kérdőjelezte meg, mert a III. rendű vádlott és a tanúk vallomása ezen lényegi állításait is alátámasztották.

[166] Összességében sem Terhelt2 vallomása, tanú7, tanú3, tanú5 és tanú4 tanúk vallomása pedig egyáltalán nem volt túlzó Terhelt1 tekintetében. Nem nyilatkoztak negatívan az I. rendű vádlott személyéről, jelleméről sem. Valamennyien úgy vallottak, hogy az I. és II. rendű vádlottak között semmilyen nézeteltérés nem volt korábban, illetve ilyenről nem volt tudomásuk. Terhelt2 is és tanú7, valamint tanú5 is azt feltételezték, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott az édesanyja és Terhelt3 között fennálló szerelmi viszony miatt avatkozott bele kényszerűen a II. és III. rendű vádlottak küzdelmébe a III. rendű vádlott oldalán.

[167] Terhelt2 II. rendű vádlott a saját cselekvőségét sem palástolta a vallomásai során semmilyen tekintetben, Terhelt2, tanú7, tanú3, tanú5 és tanú4 tanúk vallomásainak tartalma alapján pedig nem merült fel, hogy a tanúk nem a saját, valós észleléseikről adtak azokban számot. Az általuk előadottak nem csak egymással, de - a II. rendű vádlott szűrt sérülése keletkezésének közvetlen körülményein kívül több releváns részletet illetően - a III. rendű vádlott és tanú6 tanú vallomásával, sőt az I. rendű vádlott vallomásával is összhangban álltak.

[168] A II. rendű vádlott és az I. rendű vádlottra terhelő vallomást tevő tanúk szavahihetőségét Terhelt1 I. rendű vádlott cselekvőségét illetően a fentiekben túl erősítette az a tény is, hogy vallomásaikat az igazságügyi genetikai szakvélemény és az igazságügyi orvosszakértői vélemény is alátámasztotta.

[169] A nyomozás során - a II. és III. rendű vádlottak sérüléseinek, azok jellegének, elhelyezkedésének, keletkezésük körülményeinek, gyógytartamának vizsgálatára - igazságügyi orvosszakértő kirendelésére is sor került.

[170] A bíróság az igazságügyi orvosszakértői vizsgálatról is azt állapította meg, hogy az a vonatkozó jogszabályokban előírt követelményeknek megfelelt, így az abból levont szakértői megállapításokat is aggálytalannak találta. Azokat döntően a felek sem vitatták.

[171] Az I. rendű vádlott és védője ugyanakkor indítványozták az igazságügyi orvosszakértői vélemény kiegészítését, annak szakértői vizsgálatát, hogy a II. rendű vádlott szűrt sérülései keletkezhettek-e az I. rendű vádlott állítása szerint, akként, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott beleesett a késbe, vagy, hogy azt magába szúrta. Ezen védelmi bizonyítási indítványok lényegében azon alapultak, hogy az igazságügyi orvosszakértő ezen keletkezési módokat véleményében nem zárta ki kategorikusan, azokat alig kivitelezhetőnek, orvosszakértői szempontból alá nem támasztottnak véleményezte.

[172] A bíróság ugyanakkor, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján határozottan kizárta, hogy a II. rendű vádlott szűrt sérülései ilyen módokon keletkeztek volna. A bíróság erre figyelemmel, mint az ügy érdemi elbírálása szempontjából szükségtelent, elutasította az azok szakértői vizsgálata iránt előterjesztett - védői, illetve vádlotti - bizonyítási indítványokat.

[173] A bíróság a II. rendű vádlott, valamint a tanúk vallomása, továbbá az ambuláns lapok, valamint az orvosi látlet és vélemény tartalma, továbbá az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján állapította meg és rögzítette a tényállásban azt, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott az előzőleg magához vett 33 cm hosszúságú, 20 cm pengehosszúságú késsel egy alkalommal, a jobb könyöke fölött, homloksíkjában, a test jobb oldaláról a test bal oldala felé irányulóan, nagyjából vízszintesen megszúrta Terhelt2 II. rendű vádlottat. Szúrása következtében a kés áthaladt Terhelt2 jobb felkarjának izom részén és a borda tájékon 2 cm-es nyílással behatolt a II. rendű vádlott testébe.

[174] Az I. rendű vádlott bántalmazása következtében Terhelt2 II. rendű vádlott a jobb felkaron áthatoló szúrt sérülést, valamint a mellkas jobb oldalán a középső hónaljvonalban a mellüregbe be nem hatoló szúrt sérülést szenvedett. A felkar áthatoló szúrása sem ideg, sem ín, sem nagyobb ér-vagy izomsérülést nem okozott. A sérülések 8 napon belüli gyógytartamú sérülésnek felelnek meg.

[175] A felkaron áthatoló szúrás alkalmasnak tekinthető a ténylegesnél súlyosabb, 8 napon túli gyógytartamú érsérülés, ínsérülés vagy idegsérülés létrehozására is, melynek elmaradása a véletlennek volt köszönhető.

[176] A szúrás alkalmas lehetett volna továbbá a mellkasfalán áthatoló, a mellüregt megnyitó, életveszélyes sérülés létrehozására is. Az életveszélyes sérülés elmaradása a véletlennek volt köszönhető.

[177] A bíróság tehát a bizonyítási eljárás eredményeként a fentebb ismertetett bizonyítékok fentiek szerinti, egyenkénti és egymással összevetett értékelésével, mérlegelésével, Terhelt1 I. rendű vádlott védekezésével szemben, az ő cselekvőségét illetően a tényállást az egyéb bizonyítékokra, elsődlegesen a II. rendű vádlott, továbbá tanú7, tanú3, tanú5 és tanú4 tanúk vallomására, valamint a szakvéleményekre alapította.

[178] A bíróság azért utasította el Terhelt1 I. rendű vádlottnak az előkészítő ülésen tanú19 állítólagos szemtanú kihallgatása iránt előterjesztett bizonyítási indítványát, mert a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az I. rendű vádlott cselekvőségének megállapítása, továbbá az ő büntetőjogi felelősségének elbírálása szempontjából releváns tények és körülmények aggálytalanul megállapíthatóak voltak, így a tanú idézése csupán a büntetőeljárás további szükségtelen elhúzódását eredményezte volna.

[179] **Terhelt3 III. rendű vádlott** elismerte, hogy az utcán verekedett Terhelt2 II. rendű vádlottal. A vádlott beismerésén túl ezt a rendelkezésre álló egyéb – a vádlott vallomásával összhangban álló, fentebb ismertetett – bizonyítékok is aggálytalanul alátámasztották. Így a vádlott társak, továbbá tanú7, tanú3, tanú5, tanú4, tanú6, tanú2 és tanú1 tanúk vallomása, továbbá a rendőri jelentés és a feljegyzés.

[180] A III. rendű vádlott először a tárgyaláson hivatkozott határozottan arra, hogy kifejezetten azért bocsátkozott közelharcba Terhelt2dal, hogy megvédje tőle a családja és a maga testi épségét, valamint, hogy a verekedés már tanú1 kerítésén belül megkezdődött.

[181] A III. rendű vádlott ezen állításait ugyanakkor a bíróság nem fogadta el.

[182] Terhelt2 II. rendű vádlott következetesen állította, hogy a III. rendű vádlott hívta ki őt verekedni, amikor felszólította, hogy tegye le a kezében tartott karót és úgy, egy-az egyben, pusztá kézzel „bokszolják le a dolgot”.

[183] A nyomozás során maga a III. rendű vádlott is úgy nyilatkozott, hogy miután bezárkóztak tanú1 házába, ő onnan kiment, ki a kapun kívülre Terhelt2hoz, aki azt mondta neki, hogy verekedjen meg vele, mire ő arra hívta fel a II. rendű vádlottat, hogy tegye le a kapát. Miután pedig Terhelt2 e felhívásnak eleget tett, összeverekedtek.

[184] tanú3 tanú állítása szerint testvére, Terhelt2 II. rendű vádlott a Terhelt3mal történt verekedés kezdete előtt azt mondta neki, hogy a III. rendű vádlott kihívta őt verekedni.

[185] tanú6 tanú, a III. rendű vádlott unokatestvére, vallomásában arról számolt be, hogy a II. és a III. rendű vádlottak az utcán kezdtek verekedni, ahova a III. rendű vádlott azért ment ki Terhelt2hoz, mert azt már nem tűrte el neki, hogy beverte az édesanyja házának ablakait, illetve elmondta azt is, hogy mielőtt a verekedés elkezdődött a cím31on, a szálló előtti területen, Terhelt3 még egyezkedett Terhelt2dal, hogy várjanak 3 napot és utána válasszanak egy helyet, ahol férfiasan elintézik a kettejük dolgát. Terhelt2 azonban az utcán a III. rendű vádlottnak ment és elkezdődött a verekedés.

[186] tanú2 tanú álláspontja szerint Terhelt3 azért ment ki verekedni Terhelt2dal, mert attól félt, hogy a feldúlt emberek „rámennek” a házban tartózkodókra. A III. rendű vádlott édesanyja, tanú1 ugyanakkor arról számolt be, hogy a fia nem azért verekedett Terhelt2dal, hogy őket vagy magát védje, hanem azért, mert a II. rendű vádlott kihívta őt verekedni.

[187] A bíróság a fentieket mérlegelve azt állapította meg, hogy a II. és a III. rendű vádlott verekedésének előzménye az volt, hogy kölcsönösen kihívták egymást verekedni, mely kihívást mindketten elfogadtak.

[188] A bíróság az I. és a III. rendű vádlottak személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket, a korábbi büntetéseikre vonatkozó releváns adatokat a vádlottak vallomása és bűnügyi nyilvántartás adatai alapján rögzítette az ítélet indokolásában.

[189] A fentiek szerint megállapított történeti tényállás alapján a bíróság **Terhelt1 I. rendű vádlott** cselekményét az alábbiak szerint minősítette:

[190] Az élet és testi épség elleni bűncselekmények megítélésénél irányadó a Kúria 3/2013. Büntető jogegységi határozata (a továbbiakban BJE). A jelen ügyben a bizonyítási eljárás során a nyomozati szakban beszerzett adatokhoz képest olyan új körülmény nem merült fel a tárgyaláson, mely alapján a bíróságnak az ügydöntő határozat meghozatala előtt azt kellett volna megállapítania, hogy az I. rendű vádlott cselekménye a vádtól eltérően, ahhoz képest súlyosabban, emberölés kísérletének minősülhet.

[191] Az emberölés, illetve ennek kísérlete esetén az elkövető tudata átfogja a sértett halála bekövetkeztének lehetőségét és azt kívánja, vagy abba belenyugszik, míg testi sértés esetén az elkövető szándéka csupán testi sértés okozására irányul.

[192] A BJE 2. pontja rögzíti, miszerint az emberölésre, illetve a testi sértésre irányuló szándék megállapításánál az elkövető elkövetéskori tudattartalmára tárgyi és alanyi tényezőkből lehet következtetni.

[193] A tárgyi tényezők körében a cselekmény elkövetéséhez használt eszköz gondos értékelést igényel.

[194] A kés nyilvánvalóan az emberölés tipikus eszköze lehet, ez azonban önmagában még nem alapozza meg az ölési szándékra vont következtetést, az eszközt ugyanis minden esetben össze kell vetni az elkövetés egyéb körülményeivel.

Önmagában abból a körülményből, hogy a sérülés előidézésére használt eszköz különösen veszélyes és a célzott testtájékon életfontosságú szervek vannak, nem lehet az emberölésre irányuló szándékra következtetni, ha az elkövetés további mozzanatai és az alanyi oldalon jelentkező körülmények ezt nem támasztják alá (BH 1996. 511.).

[195] Az e körben értékelendő körülmények közé tartozik az elkövetés során tanúsított erő kifejtés, a támadás egyszeri véghezvitele vagy többszöri megismétlése, továbbá annak célzott volta is. A sérülés helye és jellege alapján továbbá ugyancsak következtetni lehet a szándékra.

[196] Jelen esetben az I. rendű vádlott az előtte az oldalával álló és a III. rendű vádlottal verekedő, azaz folyamatosan mozgásban lévő II. rendű vádlott felsőteste irányába szúrt, nagyjából vízszintesen. Az I. rendű vádlott szúrása a II. rendű vádlottat a jobb felkarján érte, majd azon áthatolva a mellkas jobb oldalán a középső hónaljvonalban állt meg, a mellüregbe nem hatolt be.

[197] A szúrás intenzitása kisebb erejű volt, mivel a kar lágy szövetein áthaladva a mellüregbe nem hatolt be. Az I. rendű vádlott a szúrást nem ismételte meg.

[198] Az I. rendű vádlott szúrása a II. rendű vádlottnak sebészeti ellátást nem igénylő, nyolc napon belül gyógyuló sérüléseket okozott.

[199] Az alanyi tényezők körében szerepet játszanak az elkövető személyi tulajdonságai, a cselekményt kiváltó motívum, az elkövető és a sértett - jelen esetben Terhelt2 II. rendű vádlott - közötti viszony, továbbá a verbális kijelentések is.

[200] Az I. és a II. rendű vádlott egymással nem voltak haragos viszonyban, az I. rendű vádlott szúrását megelőzően közöttük semmilyen konfliktus nem volt, nem is szóltak egymáshoz. A cselekmény elkövetésére az I. rendű vádlottnak alapos oka nem is volt.

[201] A törvényszék a fenti tárgyi és alanyi körülményeket együttesen mérlegelve arra az álláspontra jutott, hogy a jelen ügyben az I. rendű vádlott ölési szándékára nem volt következtetés vonható a kés használata ellenére és annak ellenére sem, hogy a mellkas a test életfontosságú szerveket tartalmazó része.

[202] Az elkövetés körülményei alapján ugyanakkor az életveszélyes sérülésre kiterjedő eshetőleges szándék aggálytalanul megállapítható volt Terhelt1 I. rendű vádlott tekintetében. Az I. rendű vádlott kétségkívül Terhelt2 II. rendű vádlott testi épsége ellen intézett támadást, tudatának különösen az elkövetésnél használt eszközre és a támadott testtájakra figyelemmel, az általános élettapasztalat alapján, az I. rendű vádlottnak fel kellett ismernie, tudatának át kellett fognia az életveszély bekövetkeztének lehetőségét. Ő pedig e sérülés lehetőségében belenyugodva cselekedett. Az elkövetés körülményei alapján tehát az életveszélyes sérülésre kiterjedő eshetőleges szándék megállapítható. Az életveszélyes sérülés, mint eredmény azonban a vádlotton kívül álló okok és körülmények szerencsés alakulásának, azaz a véletlennek köszönhetően, nem következett be.

[203] Amennyiben felmerült volna olyan körülmény, amely alapján az I. Rendű vádlott könnyelműen bizakodhatott volna abban, hogy az eredmény esetleg elmaradhat, akkor az életveszélyt okozó testi sértés büntetnének kísérlete nem lenne megállapítható. Az eshetőleges szándék és a tudatos gondatlanság az érzelmi oldal ismérvei alapján határolható el egymástól, ugyanis a tudati oldalon mindkét felelősségi alakzat feltételezi a cselekmény lehetséges következményeinek az előrelátását.

[204] Az érzelmi oldal vizsgálata körében a törvényszék azt állapította meg, hogy az I. rendű vádlott legalább eshetőleges szándékkal cselekedett. Ugyanis semmilyen körülmény nem merült fel az ügyben, amelyre tekintettel ő alappal bízhatott volna abban, hogy az életveszély, mint eredmény bekövetkezése elmarad, ez csupán a véletlenen múlt.

[205] A rendelkezésre álló bizonyítékok fentiek szerinti mérlegelésével tehát a bíróság megállapította, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott a tényállásban részletezett magatartást tanúsította, melyet a törvényszék a fentebb kifejtett jogi indokok alapján a Btk. 164.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntette Btk. 10.§ (1) bekezdése szerinti kísérletének minősített.

[206] A bíróság ezért e bűncselekményben mondta ki bűnösnek az I. rendű vádlottat, mint a Btk. 459.§ (1) bekezdés 31. pontja szerinti visszaesőt, figyelemmel arra, hogy az I. rendű vádlott a vele szemben korábban vagyron elleni erőszakos, illetve vagyron elleni bűncselekmények miatt a helységnévi Városi Bíróság 4.B.371/2012/21. számú ítéletével, továbbá a helységnévi Járásbíróság 5.Fk.103/2014/15. számú ítéleteivel kiszabott szabadságvesztéseket 2017. november 11. napján töltötte ki, mely időponttól a jelen ügy alapját képező újabb szándékos bűncselekmény elkövetéséig – 2020. július 12. napjáig – 3 év nem telt el.

[207] A bíróság megállapította, hogy **Terhelt2 II. rendű vádlott** a tényállásban rögzített magatartásával - figyelemmel arra, hogy vele szemben Terhelt3 a sérelmére elkövetett testi sértés vétsége miatt magánindítvánnyal nem élt - a Btk. 339.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés d) pontja szerint minősülő felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntetettét valósította meg.

[208] A bíróság ezért e bűncselekményben mondta ki bűnösnek a II. rendű vádlottat, mint a Btk. 459.§ (1) bekezdés 31 pont b) alpontja szerinti többszörös visszaesőt.

[209] Terhelt2 II. rendű vádlott a bűncselekményt, annak alapesetét tekintve, Terhelt3 II. rendű vádlottal közösen, egymás tevékenységéről tudva, azaz, mint a Btk. 13.§ (3) bekezdése szerinti társtettes valósította meg.

[210] A bíróság megállapította, hogy **Terhelt3 III. rendű vádlott** a tényállásban rögzített azon magatartásával, hogy egy lakótelepen, annak lakóházai között a nyílt utcán, olyan időben, amikor a lakók többsége már otthon tartózkodott, az ott lakó több tíz ember szeme láttára verekedett Terhelt2 II. rendű vádlottal olyan kihívóan közösségellenes erőszakos magatartást tanúsított, mely alkalmas volt arra, hogy másokban megbotránkozást, riadalmat keltsen.

[211] A bíróság a III. rendű vádlott ezen magatartását a Btk. 339.§ (1) bekezdésébe ütköző garázdaság vétségének minősítette.

Terhelt3 által a tárgyaláson e vonatkozásban előadottakra figyelemmel a bíróság kiemeli, hogy a bűncselekmény megvalósulása szempontjából közömbös a III. rendű vádlott, valamint a verekedést szemlélők szubjektív értékítélete.

A III. rendű vádlott tényállásban írt magatartása olyan a társadalmi együttélési szabályokkal nyíltan szembehelyezkedő, erőszakos magatartás volt, mely magában hordozta annak reális veszélyét, hogy az azt észlelőkben riadalmat, megbotránkozást váltson ki, ezáltal pedig a köznyugalmat veszélyeztette, attól függetlenül, hogy a név3-telep verekedést észlelő lakóiban az említett érzetek valamelyike ténylegesen kialakult-e.

[212] A törvényszék álláspontja szerint a III. rendű vádlott vonatkozásában Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben jogosvédelmi helyzet nem állt fenn. Kétségtelen, hogy Terhelt2 II. rendű vádlottnak a III. rendű vádlott sérelmére korábban elkövetett tettlegessége, illetve a tanú1 által lakott ház ablakainak megrongálása vezetett a III. rendű vádlott fellépéséhez, majd ezen keresztül a II. és III. rendű vádlottak verekedéséhez, amit azonban legfeljebb a cselekmény súlya és a büntetés kiszabása körében lehet figyelembe venni, ez azonban a III. rendű vádlott büntetőjogi felelősségét nem zárja ki, e körben jogos védelmi helyzetre Terhelt3 nem hivatkozhat.

[213] Terhelt3 Terhelt2 korábbi bántalmazása elől az édesanyja házába menekült. tanú1 és tanú6 tanúk elmondása szerint is már a házban, bezárkózva tartózkodtak, amikor Terhelt2 a ház ablakait betörte és verekedni hívta a III. rendű vádlottat. A III. rendű vádlott az ablakok megrongálása miatt gerjedt olyan haragra, hogy már nem tudták őt lecsillapítani, benntartani a házban, ahonnan kiment az utcára Terhelt2hoz, akinek ezután meghatározta azokat a feltételeket (karót dobja el, egy az egy ellen verekedjenek), melyek teljesülése esetén megverekszik vele, a kihívást elfogadja. Miután a II. rendű vádlott a feltételeket teljesítette, egy közeli, alkalmas helyre mentek és ott kezdtek verekedni. A 4/2013 Büntető Jogegységi Határozat 1. pontja értelmében a támadás kiprovokálása megfosztja a védekezőt az elhárítás jogszerűségétől. A III. rendű vádlott a II. rendű vádlott kihívását elfogadva maga is a jogtalanság talajára került.

[214] A bíróság a fent írtakra figyelemmel a III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző garázdaság vétségében.

[215] Terhelt3 III. rendű vádlott a bűncselekményt, Terhelt2 II. rendű vádlottal közösen, egymás tevékenységéről tudva, azaz, mint a Btk. 13. § (3) bekezdése szerinti társtettes valósította meg.

[216] A Btk. 79. §-a értelmében a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el, a 80. § (1) bekezdése szerint pedig a büntetést a büntető törvényben meghatározott keretek között, céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

[217] A bíróság által megállapított minősítéshez kapcsolódó büntetési tételkeret – figyelembe véve a Btk. Általános Része rendelkezéseit is – a büntetést meghatározó alapvető tényező, melyen belül a büntetést a súlyosító és enyhítő körülmények alakítják. A büntetést befolyásoló körülményeket nem elvont általánosságban, nem mechanikusan, hanem a konkrét ügy tényeire vonatkoztatva, egymással egybevetve, összefüggésükben kell értékelni és megindokolni. Nem a számuk, hanem az adott esetben meglévő hatásuk a döntő a büntetés meghatározásánál. Az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség, az enyhítő és súlyosító körülmények együttes értékelése mellett

kell megválasztani a vádlottal szemben az adott ügyben a büntetési célok elérését biztosító joghátrányt.

[218] A jelen többvádoltas ügyben a Btk. 80. § (1) bekezdésében rögzített elvek mentén a vádlottakkal szemben kiszabott büntetéseknek meg kell felelnie a belső arányosság követelményének is.

[219] A törvényszék a büntetés kiszabása során **Terhelt1 I. rendű vádlott** terhére, súlyosító körülményként értékelte a büntetett előéletét, ezen belül azt, hogy a visszaesői minőségét meghaladóan büntetett előéletű. További súlyosító körülményként vette figyelembe azt a tényt, hogy az ügy tárgyát képező bűncselekményt két büntetőeljárás hatálya alatt valósította meg, valamint a testi épség elleni bűncselekmények országos és helyi elszaporodottságát (mely utóbbi körülményről a törvényszék részben az előtte indult ügyek összetétele alapján, részben a felülbírálatokon keresztül rendelkezik közvetlen tudomással).

[220] A bíróság az I. rendű vádlott javára, enyhítő körülményként értékelte, hogy az általa megvalósított bűncselekmény kísérleti szakban maradt. Ez a körülmény a vádlottal szemben kiszabandó büntetést csak kis mértékben enyhíti, tekintve, hogy a II. rendű vádlott életveszélyes sérülésének elmaradása nem a vádlottnak, csupán a szerencsés véletlennek volt köszönhető.

A bíróság szintén csupán kis mértékű enyhítő körülményként értékelte az I. rendű vádlott javára a bűncselekmény elkövetése és annak jogerős elbírálása között eltelt, a 4 évet meghaladó eljárési tartamot, figyelemmel arra, hogy az I. rendű vádlott által megvalósított nagy tárgyi súlyú cselekmény esetében az nem rontotta le a büntetés hatékonyságát. Az időmúlás egyébiránt a vádlottnak is felróható volt, aki a 2023. február 08. napja és a 2023. október 19. napja közötti időszakban kivonta magát a büntetőeljárás alól.

[221] A törvényszék a büntetéskiszabás során **Terhelt3 III. rendű vádlott** terhére, súlyosító körülményként értékelte a társtettesi elkövetést, továbbá, hogy az ügy tárgyát képező bűncselekményt a vele szemben nagy tárgyi súlyú bűncselekmények miatt folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt követte el, valamint az ilyen jellegű köznyugalom elleni bűncselekmények országos és helyi elszaporodottságát.

[222] A bíróság a III. rendű vádlott javára vette figyelembe a büntetéskiszabás során a büntetlen előéletét és az időmúlást, mely az általa megvalósított bűncselekmény tárgyi súlyához mérten jelentős, s a III. rendű vádlottnak nem róható fel.

[223] A törvényszék a III. rendű vádlott javára nem értékelte kiskorú gyermeke eltartását, mivel Terhelt3 is hosszabb ideje bv. intézetben van, jövedelemmel nem rendelkezik, tartási kötelezettségét tehát nem tudja teljesíteni.

[224] A tárgyaláson a III. rendű vádlott hangsúlyozta, hogy nem érti, miért áll a bíróság előtt, hiszen (az ő és Terhelt2) bűncselekményt megvalósító magatartása láttán az azt

szemlélők nem botránkoztak meg, nem riadtak meg, hanem ujjongva uszították egymásnak őket, kifejezetten örültek a verekedésnek. A III. rendű vádlott e körülményt – a tárgyaláson tanúsított magatartására is figyelemmel – azért nyomatékosította, hogy ezzel is kifejezze, hogy sem a törvényi előírásokat, sem a bíróságot nem tiszteli. Ez pedig esetében is gátlástalan személyiségre, ebből következően pedig fokozott társadalomra veszélyességre utal, melynek esetében is hatása van a vele szemben alkalmazandó büntetés meghatározására.

[225] A bíróság a feltárt büntetéskiszabási körülmények alapján, az előbbieken hivatkozott büntetéskiszabási elveket szem előtt tartva úgy ítélte meg, hogy a Btk. 79. §-ában foglalt büntetési célok elérése érdekében mind az I. rendű, mind a III. rendű vádlottakkal szemben a Btk. 33. § (1) bekezdésének a) pontja, 34. § I. fordulata és a 36. §-a szerinti szabadságvesztés büntetés kiszabása szükséges.

[226] A **Terhelt1 I. rendű vádlott** terhére rótt bűncselekmény 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A büntetési tétel - Btk. 80. § (2) bekezdése alapján - irányadó középértéke 5 év.

[227] A bíróság a súlyosító körülmények számbeli fölénye és nagyobb nyomatéka ellenére, az ügy összes körülményére és az időmúlásra is figyelemmel úgy ítélte meg, hogy Terhelt1 I. rendű vádlottal szemben az irányadó középértéket elérő vagy azt meghaladó tartamú szabadságvesztés kiszabása nem indokolt, a rendelkező rész szerinti – 4 év 6 hónap tartamú - szabadságvesztés kiszabása elegendő joghátrányt jelent az I. rendű vádlottal szemben, az kellően szolgálja a büntetés célját.

[228] A szándékos bűncselekmény elkövetése miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt I. rendű vádlott méltatlan arra, hogy a közügyek gyakorlásában részt vegyen, ezért őt a törvényszék a Btk. 33. § (2) bekezdése, a Btk. 61. § (1) bekezdése alapján, a kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékéhez igazodó, a Btk. 62. § (1) bekezdésében meghatározott tételkeret középértékével egyező tartamban a közügyek gyakorlásától eltiltotta.

[229] A törvényszék a Btk. 35. § (1) bekezdése és a 37. § (2) bekezdésének a) pontja alapján rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztést Terhelt1 I. rendű vádlott esetében börtönben kell végrehajtani.

[230] A bíróság az I. rendű vádlott feltételes szabadságra bocsátásának lehetőségéről a Btk. 38. § (1) bekezdésének I. fordulata és a Btk. 38.§ (2) bekezdés b) pontja alapján rendelkezett.

[231] A törvényszék a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdései alapján rendelkezett az I. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban (bűnügyi őrizetben, majd letartóztatásban) töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámításáról.

[232] A Terhelt3 III. rendű vádlottal szemben kiszabható szabadságvesztés büntetés mértéke – 3 hónaptól 2 évig terjed. A III. rendű vádlottal szemben kiszabható szabadságvesztés büntetés Btk. 80.§ (2) bekezdése szerinti irányadó középértéke 1 év 1 hónap 15 nap.

[233] A bíróság a súlyosító körülmények számbeli fölénye és nagyobb nyomatéka ellenére, az ügy összes körülményére – közöttük különösen a III. rendű vádlott büntetlen előéletére, az általa megvalósított bűncselekmény csekély tárgyi súlyára és az ahhoz mérten jelentős időmúlásra figyelemmel - úgy ítélte meg, hogy Terhelt3 III. rendű vádlottal szemben is elegendő joghátrányt jelent az irányadó középértéket el nem érő, a rendelkező rész szerinti – 8 hónap tartamú szabadságvesztés kiszabása.

[234] A III. rendű vádlott esetében továbbá a szabadságvesztés büntetés – a fentebb hivatkozott enyhítő körülményekre figyelemmel - annak végrehajtása nélkül is eléri a célját, ezért a bíróság annak felfüggesztéséről rendelkezett a Btk. 85. § (1) bekezdése alapján.

[235] A bíróság a próbaidőt a Btk. 85. § (2) bekezdésében írt tételkeret középértékétől kissé enyhébb tartamban határozta meg, figyelemmel a III. rendű vádlott által elkövetett bűncselekmény csekély tárgyi súlyára.

[236] A bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére Btk. 35. § (1) bekezdése és a 37. § (1) bekezdése alapján rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztést fogházban kell végrehajtani, továbbá a Btk. 38. § (1) bekezdésének I. fordulata és a Btk. 38. § (2) bekezdésének a) pontja alapján rendelkezett a vádlott feltételes szabadságra bocsátásának lehetőségéről.

[237] A Btk. 102. § (1) bekezdés értelmében a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén a bíróság az ügydöntő határozatban előzetes mentesítésben részesítheti az elítéltet, ha arra érdemes.

[238] A 8/2015. (IV. 17.) számú AB határozatban az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Btk. 102. § (1) bekezdése alkalmazásakor az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét.

[239] A büntetett előélethez fűződő hátrányok alóli előzetes mentesítés kivételes, mérlegelésen alapuló, rendkívüli jellegű intézkedés. A felfüggesztés feltételeinek fennállása nem jelenti automatikusan az érdemesség meglétét. Az ítélezési gyakorlat szerint az érdemesség megítélésénél az elkövető személyiségét, az életvitelét, a bűncselekmény jellegét, az elkövetés körülményeit és annak indítóokát összevetve kell értékelni [BJD 9986.], de jelentősége van a terhelt által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyának és a cselekmény jellegének is [BH1983.221.]. A bíróság által a büntetés kiszabása körében már értékelt, és a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését alátámasztó körülmények az érdemességet megalapozhatják [BJD 8779.], de egyben ki is zárhatják. A már értékelt körülményeknek az érdemesség vizsgálata során történő ismételt figyelembevétele tehát a kétszeres értékelés tilalmát nem sérti.

Kétségtelen tény, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott a jelen ügy alapját képező csekély tárgyi súlyú bűncselekménye elkövetésekor büntetlen előéletű volt, azonban ellene már egy kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekmény miatt büntetőeljárás volt folyamatban, majd vele szemben - a jelen ügy alapját képező bűncselekménye után megvalósult, életfogytiglani szabadságvesztéssel is büntethető bűncselekmény - bünszövetségben, jelentős mennyiségű kábítószerre, társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt emelt vádat a Nógrád Vármegyei Főügyészség B.323/2021/131.BTÖ. számon, mely büntetőeljárás jelenleg is folyamatban van.

[240] A Terhelt3 III. rendű vádlott az eljárás során mindvégig tagadta a bűnösségét, a téttelel való szembenézés elmaradt. A II. rendű vádlottal való konfliktus elhúzódása, mely az I. rendű vádlott közbeavatkozásához és ennek következtében a II. rendű vádlott súlyos sérüléséhez vezetett, a III. rendű vádlott azon magatartására is visszavezethető, hogy elfogadta a II. rendű vádlott verekedésre felhívását és vele relatíve hosszabb időn át verekedett a nyílt utcán.

[241] A Terhelt3 javára írható körülmények a büntetés végrehajtásának a felfüggesztése körében már értékelést nyertek. Azok a III. rendű vádlott előzetes mentesítésre érdemessége vizsgálatánál nem szolgálhattak alapul annak pozitív megítéléshez, figyelemmel a III. rendű vádlott által elkövetett bűncselekmény jellegére, és – egyebek mellett – az ahhoz való viszonyulásában is megmutatkozó, a személyében rejlő társadalomra veszélyességre.

[242] A szabadságvesztés felfüggesztésére okot adó körülményeken kívül tehát az ügyadatok alapján nem volt megállapítható Terhelt3 III. rendű vádlott személyét illetően olyan pozitív többlet körülmény, amely a terhére megállapított köznyugalom elleni bűncselekmény miatti elítéléshez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alóli előzetes mentesítésre érdemessé tenné. Ezért a bíróság az erőszakos cselekményt elkövető terhelt előzetes mentesítését mellőzte.

[243] A bíróság a bűnjelekről a Btk. 72. § (1) bekezdésének a) pontja, valamint a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja és a (2) bekezdése, valamint a Be. 321. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

[244] A törvényszék a bűnügyi költség viseléséről a Be. 574. § (1)-(4) bekezdései alapján rendelkezett.

[245] A vádlottakat külön-külön kötelezte a vonatkozásukban felmerült védői díjak, valamint – az igazságügyi genetikai-, valamint az igazságügyi toxikológus - szakértői díjak viselésére, kivéve az igazságügyi orvosszakértő díját, melynek viselésére az I. és II. rendű vádlottat egyetemlegesen kötelezte.

[246] Mindhárom vádlottat egyetemlegesen kötelezte a tanúk megjelenésével felmerült bűnügyi költség viselésére, kivéve a 2023. szeptember 28. napjára kitűzött – és az I. rendű vádlott meg nem jelenése miatt elhalasztott – tárgyalási határnapon megjelent tanú5 tanú megjelenésével felmerült költséget, melyet az állam visel, miként az e határnapon felmerült kirendelt védői díjakat is.

[247] A bíróság ugyanakkor a 2023. április 13. napjára kitűzött – és az I. rendű vádlott meg nem jelenése miatt elhalasztott – tárgyalási határnapon a tanú megjelenésével és a védők díja címén felmerült bűnügyi költség viselésére a tárgyalásról szabályszerű idézés ellenére igazolatlanul távolmaradó I. rendű vádlottat kötelezte.

[248] Az Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben alkalmazott további jogszabályi rendelkezések:

Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontja, Btk. 33. § (2) bekezdés, Btk. 34. § I. fordulat, Btk. 35. § (1) bekezdés, Btk. 36. §, Btk. 37. § (3) bekezdés b) pont ba) alpont, Btk. 38. § (1) bekezdés II. fordulat (4) bekezdés a) pont, Btk. 61. § (1) bekezdés, Btk. 62. § (1) bekezdés, Btk. 72. § (1) bekezdésének a) pontja, Btk. 80. § (1) és (2) bekezdés, Btk. 89. § (1) bekezdés, Btk. 97. §, Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja és a (2) bekezdése, a Be. 321. § (1) bekezdése, Be. 574. § (1)-(4) bekezdései.

Balassagyarmat, 2023. november 17.

dr. Kozma-Kovács Krisztina s. k.

bíró

Z á r a d é k

Az ítélet Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában 2023. november hó 21. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Balassagyarmat 2023. november 21.

dr. Kozma-Kovács Krisztina s. k.

bíró